

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2

Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 18 de setembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre les línies bàsiques de l'acció de govern de la seva conselleria.

6

EL SR. PRESIDENT:

Si els pareix, començaríem aquesta comissió. En primer lloc, demanaria si hi ha substitucions.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Fernando Rubio Aguiló en substitució de Juan Marí Tur.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha més substitucions?

(Pausa)

Compareixença, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre les línies bàsiques de l'acció de govern de la seva conselleria.

Passam, doncs, a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix a la compareixença de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, que ve acompanyat del Sr. Climent Ramis, director general d'Universitat; del Sr. Jaume Juan, director general d'Administració Educativa; Sr. Rafael Bosch, director general de Planificació Educativa; Sr. Cristòfol Vidal, director general de Personal; Sra. Joana Rosselló, directora general d'Ordenació i Innovació; Sra. Margalida Alemany, directora general de Formació Professional; Sra. Catalina Sureda, directora general de Cultura; Sr. Miquel Melià, director general de Política Lingüística; Sr. Sebastià Vanrell, secretari general tècnic; i Sr. Sebastià Barceló, cap de gabinet.

Aquesta compareixença està sol·licitada per l'Hble. Vicepresidenta i Consellera de Relacions Institucionals, mitjançant l'escrit registre número 1402/03, per tal d'informar sobre les línies bàsiques de l'actuació del Govern. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per tal de fer l'exposició oral, sense límit de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb molta satisfacció veng avui aquí a explicar a aquesta comissió quines són les línies fonamentals del que pretenem que sigui l'acció de la política educativa i cultural del Govern de les Illes Balears el pròxim temps. Però han de ser les meves primeres paraules d'agraïment als portaveus de tots els grups que vengueren a bé a modificar l'horari de la meva personació davant aquesta cambra, dificultats rellevants, certament, com és la presència del Ministre de Cultura d'Andorra, avui aquí entre nosaltres, que ve a inaugurar una exposició a les vuit, feien difícil conciliar les obligacions de qui els parla amb l'obligació suprema de venir aquí a donar compte i explicar, i l'amabilitat dels portaveus és el que ha permès que s'avançàs i es modificàs l'horari de les sessions de les compareixences i poguéssim aquesta fer aquesta sessió a aquesta hora, que és una hora que convida per ventura a no prestar especial atenció, però jo els agrairia certament un petit esforç, perquè creim que

no venim a dir aquí qualsevol cosa, sinó que venim amb la idea de dir les coses que creim que són rellevants, les coses que creim que són vertaderament importants i estructurals del que pens i pensam tot l'equip que m'acompanya, el que ha de ser la projecció d'aquesta conselleria durant la legislatura. Naturalment, llavors me sotmetre, amb molt de gust, a les consideracions que me vulguin fer i amb l'assistència dels directors generals, tan nombrosos aquí, intentaré respondre els dubtes que es puguin plantejar o el debat que pugui sorgir.

Essencialment, el plantejament és molt senzill i es tractaria de dividir-lo en quatre punts: el primer punt, seria, d'una forma, si tan es vol un puntet pedagògic, direcció general per direcció general, dir quines són les dues o tres coses fonamentals, objectius, però més que grans objectius estratègics parlariem de coses més domèstiques, de la feina que es fa i molta d'ella fins ara també ben feta, que ha de tenir continuïtat i que mereix continuïtat i que per tant nosaltres pretenem donar-li continuïtat, per un costat.

En un segon apartat, d'un poquet més de densitat política, parlariem d'objectius propis d'aquest govern, més estrictament polítics i naturalment que obeeixen a una majoria que hi ha dins la cambra, i que obeeixen per tant a la consecució d'uns objectius establerts a un programa electoral que va presentar el partit al qual pertany i que és el que va guanyar les eleccions i que, naturalment, té la responsabilitat davant aquesta cambra de dur endavant les seves polítiques. Per tant, un segon aspecte ja més d'objectius estratègics, segurament també és motiu de discussió i de debat i que naturalment són el nucli de la meva intervenció avui aquí i que esper que no sigui massa llarg i que no els cansi.

Hi haurà un tercer apartat molt breu d'alguna reflexió amb veu alta respecte de la posada en marxa de la LOCE, de la Llei orgànica de la qualitat de l'educació, que també estic segur que és un assumpte que preocupa les senyories d'aquesta cambra, perquè té una repercussió molt directa, extremadament directa damunt la formació dels alumnes a les Illes Balears, i per tant estic segur que les senyores i senyors diputats tenen interès en alguns aspectes del desplegament de la LOCE.

I també, un darrer apartat breu, i a mode de conclusió, també qualche reflexió respecte de la possible consecució d'un pacte autonòmic quant a educació, que és un plantejament que va llançar el president a una trobada recent amb els líders dels diversos grups de l'oposició.

Aquestes serien, d'una forma esquemàtica, les quatre coses que jo he vengut avui a dir aquí i intentaré, amb aquesta sistemàtica d'aquests quatre punts, introduir també alguns elements informatius que els puguin interessar o que puguin ser rellevants respecte d'algunes coses que s'han dit i s'han publicat que no obeeixen certament a la realitat de les coses i naturalment no seré jo qui es posi la bena abans de la ferida; però, naturalment, tots estan convocats i cridats que imperi la veritat i que les coses es reconeguin tal com són i no d'una altra manera.

Començaré, per tant, explicant que la Direcció General de Planificació Educativa i Centres doncs l'objectiu fonamental és manejar tot el que són els centres d'ensenyament primaris, els centres de secundari, batxillerat, les obres que es fan, com es fan, els concerts educatius. I dins aquest context voldria dir que des de la perspectiva de planificació, s'ha fet realment en aquests moments intentar afrontar, com a meta principal, la posada en marxa del curs escolar. Jo voldria recordar a les senyores i senyors diputats que aquest és un govern que apareix al butlletí dia 2 de juliol, i que ha tengut escassos dies per intentar posar en marxa els cursos escolars, en un context d'escolarització complex, respecte del qual convit també a tota la cambra a una reflexió.

Nosaltres no podem deixar de dir que, evidentment s'havia vengut fent un esforç, que s'ha de reconèixer i no m'importa fer-ho, d'anar dotant dels recursos necessaris, però no en termes de suficiència. Certament i encara que puguem dir que les estadístiques d'escolarització, en termes globals, a la comunitat autònoma, estan per davall les ràtios exigides, en termes particulars segurament no podríem sostenir aquesta afirmació i en qualche cas concret doncs evidentment superariem en alguns punts aquesta ràtio. Però estructuralment i globalment estam dins aquesta situació acceptable, però certament hi ha una demanda d'escolarització creixent, hi ha informació suficient que ja ens permet veure que necessitam generar més recursos, que necessitam generar més elements educatius que ens permetin donar una resposta adequada a la demanda d'escolarització.

Nosaltres, com després explicaré un poquet més detalladament, tenim diverses estratègies, i una d'elles és créixer quant a concertació. I de qualche manera, també vull dir que en aquests dos mesos i alguns dies s'ha avançat un poc en el tema de concertació i que crec que complim també un objectiu que nosaltres ens havíem assenyalat i ens havíem fixat com a positiu. Es toca també tot el tema del transport escolar i de qualche manera el dels menjadors, que ha estat un tema no pacífic, precisament, la passada legislatura en aquesta cambra, i altres qüestions lligades al concepte d'atenció a l'alumne, de l'escola com a concepte més global.

Vull també fer un comentari damunt la Direcció General de Formació Professional, que serà i esper que sigui un dels elements forts d'aquesta legislatura. Nosaltres pensam que la formació professional s'erigeix com a una alternativa solvent a una necessitat d'aconseguir una formació tècnica per a determinades persones que poden trobar una forma de realitzar-se professionalment, que no sigui una formació estrictament superior, però que tampoc no sigui una formació tan elemental com que no els habiliti per conèixer una feina completament i un ofici. Des d'aquesta perspectiva es potenciaran les polítiques de formació professional i de beques i ajudes que també pertanyen a aquest departament.

Les competències de la Direcció General de Cultura són ben conegudes, tot i que la cultura, en el sentit estricte de gestió està sotmesa a una transferència d'insularitat, hi ha molts d'elements suprainulars que continuen formant part del que seria la Direcció General de Cultura. I des d'aquesta perspectiva

s'anirà contribuint a tots els conceptes de cohesió, a través de la cultura, que ha de ser i és un gran element de cohesió a la nostra terra; doncs, a través d'aquesta direcció general es farà una feina certament important, dirigida a aquesta cohesió suprainular, a aquest concepte d'Illles Balears, del qual tots en formam part.

Vull parlar també dues paraules de la Direcció General d'Administració Educativa que, a més de la responsabilitat de la inspecció, que és una qüestió efervescent, perquè serà en el futur també sotmesa a qualche revisió normativa i a qualche plantejament nou, certament és la direcció general que també té sota la seva responsabilitat tots els temes d'informatització, tots els temes de recursos a disposició dels alumnes i dels professors de la dita societat d'informació; i que hi volem fer una aposta que ja du causa de l'anterior govern Matas en aquesta comunitat i que ha tengut en el govern subsegüent, en el govern passat, una continuïtat, un desplegament amb una xarxa informàtica àmplia i intentar aconseguir continuar dotant les escoles dels instituts dels recursos necessaris perquè la societat de la informació sigui una realitat en els centres escolars i perquè sigui una possibilitat real i certa perquè els alumnes de les nostres illes puguin disposar de la tecnologia suficient per fer front a un món, doncs complex, on el coneixement i la informació són elements essencials per aconseguir una formació i llibertat i creim que anirem amb força per aquesta línia.

La Direcció General de Personal fa honor al seu nom, però convé dir que, a més de gestionar tots els temes de personal i tots els recursos humans de la conselleria, voldria dir, perquè els diputats ho sàpiguen, que es paguen, entre els professors propis i concertats, envoltant les 13.500 nòmines cada mes, la qual cosa dóna una idea també del volum de gent que es maneja. I, a més, amb una situació en el sector públic, al meu mode de veure, d'excessiva interinitat, que ronda el 30% del professorat, algun d'ells, a més, de llarga projecció. Hi ha gent que està en aquesta situació que duen dotze, catorze, quinze anys d'antiguitat amb una situació d'interinatge, la qual cosa no és exactament una bona situació. Però, certament, abordar aquesta qüestió és complex i s'ha de fer des de la negociació, des del pactisme i des d'intentar no provocar tensions en aquests moviments de professors, perquè al final, quan es maneja un volum tan gran de gent en situació d'interinatge, doncs les dificultats poden sobrevenir i poden realment generar tensions inesperades i innecessàries.

La Direcció General d'Universitats, també, com el seu nom indica, doncs atén les relacions de la conselleria amb la Universitat de les Illes Balears, que és en aquest moment la única universitat que existeix en el territori de les Illes Balears, i que té una relació, no només de finançació, tot i respectant el principi d'autonomia universitària -naturalment, nosaltres no hem de dir a la universitat el que ha de fer o el que no ha de fer, nosaltres som de qualche manera finançadors, amb un 75% aproximadament dels recursos de què disposa la Universitat de les Illes Balears-, però també amb un compromís de cooperació i de consecució d'objectius materials. La Universitat de les Illes Balears està encara en un procés expansiu quant al que fa a determinades titulacions, per un costat, però seria, per ventura,

la qüestió menys rellevant, sent rellevant, que ho és, sobretot per les persones que hi estan matriculades. Però estructuralment està en un procés d'expansió encara quant a recursos immobiliaris, quant a determinats edificis que s'han de construir i s'han de posar a disposició dels professors, dels alumnes, estic parlant i pensant en laboratoris, en despatxos, en aules, amb una gran biblioteca que està pendent, amb qualche edifici institucional que la Universitat necessita dins Palma, no és ver? Hi ha una gran demanda de poder donar resposta a totes aquestes qüestions i nosaltres afrontam la necessitat d'impulsar aquestes infraestructures i hem mantengut, en aquest sentit, les converses necessàries, i crec que hem obert línies de diàleg que jo estic segur que, per damunt d'ideologies polítiques, perquè aquesta és una qüestió que crec que és una qüestió d'Estat, crec que tots volem i tots ens hi jugam molt a tenir una universitat pública, competent, capaç, creativa, on realment pugui ser rellevant tot el que es faci. I per tant crec que aquesta és una qüestió que tothom pretén i que nosaltres hi contribuïrem o pretenem contribuir-hi durant el temps que estiguem en aquesta responsabilitat; millorar aquestes infraestructures i aconseguir, d'una forma pactada, amb els responsables de la universitat, donar resposta a aquesta demanda d'espais, que és una demanda certa i inexcusable i que dificulta d'una manera gran que realment es puguin fer coses d'importància, i per tant és una demanda certa i necessària.

Des de la Direcció General d'Ordenació i Innovació es dirigeixen, a més dels programes internacionals, totes les qüestions de l'ordre de fer convenis amb educacions especials, que és un tema també molt important. La gent que té més dificultats per la seva situació física o psíquica mereix una atenció molt especial per part dels poders públics i mereix ser atesa d'una forma adequada i crec que ha de ser una responsabilitat de tots. També és un tema d'Estat poder aconseguir que es millori, en la mesura de les possibilitats, aquesta cooperació amb diverses institucions que es dediquen a la formació especial, per un costat.

I també, d'una forma molt rellevant, tindrà un protagonisme quan al desenvolupament de la normativa que s'ha de posar en pràctica a partir de la Llei de qualitat, que, naturalment, pretenem que sigui una normativa pactada a dos nivells: a un nivell, a la conferència d'educació on són presents totes les comunitats autònomes; però també jo tenc un especial interès que hi hagi un nivell de pacte suficient dins aquest Parlament i amb els membres d'aquest Parlament i crec que tindrà un protagonisme important, perquè crec que s'intentaran desenvolupar, i ja s'han començat a desenvolupar alguns aspectes, els pròxims temps. I naturalment això exigirà un esforç normatiu, certament.

Des de la Direcció General de Normalització Lingüística es pretén dinamitzar l'ús de la llengua, és un dels objectius que està dins les responsabilitats del director general. I voldria subratllar en aquest moment que la nostra pretensió, des de la perspectiva educativa, encara que aquesta és una direcció general que sobrepassa el tema educatiu i té una component de relació amb la societat, amb el comerç, amb la vida social que naturalment sobrepassa el tema educatiu; però sí que voldria dir

amb molta claredat que la nostra pretensió creim que és la que s'acomoda a dret, que és aconseguir que els nins surtin de les escoles parlant els dos idiomes oficials d'aquesta comunitat, parlant, coneixent i escrivint els dos idiomes oficials d'aquesta comunitat, i que això és una cosa que és perfectament possible amb la normativa que és avui en vigor. I jo, d'entrada, no veig la necessitat de modificar expressament cap tipus de norma en aquest moment i veig que hem d'intentar ser capaços de generar el nivell de tolerància dins la societat que faci possible que s'apreciï i es valori la importància de conèixer les dues llengües i de saber-les emprar.

A mi me pareix que ni tan sols el fet de poder dir o acceptar a un moment determinat que l'ús social del castellà predomina clarament, és una justificació per a no, en termes d'igualtat, explicar-lo, ensenyar-lo, crec que no és un plantejament correcte. Jo crec que poder conèixer dos idiomes i poder fer experimentacions a conèixer-ne tres doncs són barreres que hem d'anar assolint i hem d'anar conquerint. Jo crec que això farà que els allots i allotes de les Illes Balears que estan en edat d'estudiar tinguin una visió del món més àmplia i el coneixement de dues llengües, domini de dues llengües, que jo crec que és exigible en aquests moments a les Illes Balears, és un valor extraordinari en comparació a la gent que només coneix una llengua. Per tant, hem de fomentar aquests valors i naturalment la Conselleria d'Educació i Cultura està a la primera fila, està obligada que sigui així, de defensar el català a les Illes Balears, mallorquí, menorquí, l'eivissenc i el formenterenc i impulsar-ho mitjançant les polítiques educatives i també culturals necessàries perquè això sigui un fet real dins la nostra societat i perquè sigui un element que remarqui la nostra identitat, la identitat del poble de les Illes Balears, que és aquesta la nostra identitat i no una altra. Per tant, jo crec que aquest esforç és un compromís que nosaltres plantejam amb molta serietat i amb moltes ganes de dur a terme.

Voldria passar ja al que era el nucli de les quatre o cinc idees, perquè només avançaré quatre o cinc idees, perquè la pretensió d'avui és un discurs estructural, no un discurs de detall, que segurament tendrem, durant aquest temps pròxim, ocasió de fer sobre moltes matèries i moltes qüestions, però jo entenc que la meva presentació avui aquí és una presentació estructural, d'objectius generals i de gran línies. I a més també m'havia promès no cansar-los excessivament i com que veig que algun diputat o diputada fa esforços quasi sobrenaturals per aguantar el to de la conversació, imprimiré una major força al to del discurs i al fons del discurs, dient alguna cosa que pugui ser polèmica.

Nosaltres llançarem un pla d'infraestructures important per dotar dels recursos necessaris per escolaritzar, en termes adequats, els alumnes de les Illes Balears. Nosaltres sabem i coneixem un mapa escolar, però creim que determinats aspectes ja hauran de ser revisats, no perquè està mal fet, no perquè està mal plantejat, perquè sofrim, i per ventura no és la paraula adequada, però convivim amb un fenomen migratori d'una potència extraordinària. I aquest és un fenomen mal de manejar, mal de controlar i que, a més, és difícil de preveure. És fàcil preveure l'evolució demogràfica d'una societat, l'evolució vegetativa d'una societat, perquè saps el número de

naixements, saps l'edat de la gent, tens la piràmide molt clara; el problema és quan l'aparició de gent (...) que arriba a un lloc concret, com les Illes Balears, cercant feina; gent jove, moltes vegades provinents de cultures on està molt arrelada la idea de tenir molts d'infants, gent jove amb edat de tenir infants fa que generi tensions d'escolarització. Jo podria mostrar per aquí qualque, si ho trobàs, document que explica l'evolució d'aquests darrers deu anys i que tendré aviat, a més, la dels darrers tres o quatre anys, que segurament encara és més espectacular, del que és l'evolució de l'escolarització d'aquesta darrera dècada, emès pel propi ministeri. Desgraciadament, com sempre passa, quan qualcú cerca un paper, no el troba, però el tenc aquí retallat d'un diari, que també me servirà. No, tenc el d'evolució de l'alumnat estranger, que és una cosa connectada a això, que ens situa dalt de tot del rànquing; però m'agradaria trobar i trobaré ara mateix el document del ministeri que acredita aquesta situació: aquí és un retall del diari *ABC*, on ve molt clarament explicada la gràfica d'evolució de l'alumnat estranger a cada comunitat autònoma, que situa Madrid davant de tot, amb el 8,9, i Balears, subsegüentment, amb el 8,7. I el següent que veim, ja és a tres punts de diferència, Navarra i d'altres, fins a Galícia, que només té un 1,4. Per tant, veim que la distància és vertaderament molta.

A mi el que m'interessava mostrar-los, de totes formes, era l'evolució d'aquests darrers deu anys, que tenc aquí, per cert, de la població escolar per comunitats. I veuran de quina forma tan sorprenent es produeix aquesta gràfica, que diu: "*Porcentaje de variación del alumnado de enseñanza a escolares entre los cursos 93-94 y 2003-2004*", que és un document del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, on es veu amb molta claredat -bé, amb molta claredat, vostès no ho veuen perquè estan enfora-, però jo ho veig amb molta claredat i els ho explico, on veuen que aquesta dècada totes les comunitats autònomes estan en el costat de l'esquerra, que és decreixent. La més: Astúries, amb menys 33%; la mitjana nacional, que és en groc: 14%; si llevàssim la de dalt de tot, que és Melilla, que la podem descartar, donada la condició que és una ciutat i per tant pervertiria el conjunt d'aquesta gràfica, l'única comunitat que està a l'altre costat del gràfic és les Illes Balears. Això explica, doncs, que hi ha un procés accelerat d'alumnat, de variació d'alumnat, i convida molt a reflexions que jo no faré avui aquí, perquè no és, insistesc, ni el moment adequat ni el dia adequat, però que és una informació que convé que els diputats coneguin. La segona gràfica que m'interessava mostrar-los és la mateixa que els he mostrat del diari, que és aquesta que explica també que aquesta aflluència, una és conseqüència de l'altra, es deu a la presència de nins estrangers a les nostres illes.

Per tant, impulsarem la creació dels recursos materials necessaris per poder donar resposta a aquesta demanda, i per fer-ho crearem una societat pública que es dedicarà a la licitació i a la construcció de recursos públics, a la construcció de recursos de nova planta i a la reforma de recursos existents, amb un objectiu principal: tenir la capacitat de maniobra administrativa suficient per poder, amb un pla que presentarem prop de Nadal, poder explicar quines són les obres que s'hauran de fer en el conjunt de les Illes Balears per atendre aquest creixement i aquests nouvinguts. Per ventura hi hauria

una situació, parl globalment, per ventura hi hauria una situació de més estabilitat a Menorca, però parl globalment; a Mallorca hi ha un creixement notable, puc dir que hem pujat pràcticament 4,5 punts des de l'any passat, i a Eivissa hi ha una situació que necessita, efectivament, ser atesa, ara s'inauguraran alguns col·legis que a l'anterior legislatura es varen començar, però que seran insuficients, ja ho sabem, per poder atendre tota aquesta demanda. Per tant, s'haurà de crear aquesta línia de continuïtat i ho farem a través d'un recurs que ens permeti generar, amb certa capacitat de maniobra, les licitacions necessàries, tot i sota el control d'aquesta cambra, com és natural, i com pertoca a qualsevol societat pública al cent per cent, que serà sotmesa a les prescripcions i consideracions d'aquesta cambra. Per tant, llanç aquesta idea com a una de les idees força envoltant de les quals girarà la nostra gestió els pròxims temps.

Creació d'infraestructures suficients per atendre la demanda d'escolarització. Lliure elecció de centre. Un tema que ha estat motiu també de determinada polèmica i que s'ha de plantejar, al nostre mode de veure, com a una qüestió que gira envoltant d'una demanda determinada, per començar, per enfocar correctament el problema, una demanda de gent que ha intentat anar a un centre determinat i no hi ha pogut anar. I també ha de provenir d'una anàlisi que permeti, per un costat, més concertació, on hi hagi aquesta demanda; i per un altre, millora dels centres que tenen més rebuig.

Jo crec que també a qualque moment ens hem d'aturar a pensar per què si féssim un rànquing de centres on no vol anar ningú, ràpidament veuríem que hi ha alguns centres destacats, i naturalment això ens ha de convidar a una reflexió, que és prematur fer-la avui, però que, com a objectiu s'ha d'assenyalar, de dir: per què en el centre x hi ha tan baixa demanda? Doncs, segurament hi ha motius justificadíssims que fan que els pares no vulguin que els seus fills vagin a aquesta escola i aquests motius poden ser d'ordre estructural, de qüestions de predelinquència, de qüestions molt variades, que no és ara el moment d'exposar, però que ens han d'obligar a fer una reflexió, perquè hem d'aconseguir que aquestes escoles estiguin a l'alçada de la resta o per damunt, si és necessari. I això també generaria corrent de demanda; jo crec que això hem de ser capaços de plantejar-ho i de saber-ho veure.

Tenim el repte d'intentar concertar, a través dels concerts educatius, el batxillerat. Això és una qüestió que ens hem plantejat i llançam com a objectiu possible, no el més important, sense cap dubte, no el més rellevant, però sí un objectiu que volem intentar dur a terme durant aquesta legislatura. I tenim també una qüestió molt important en el que és la promoció del professorat: per un costat, el seu reciclatge, la seva millora, la seva formació; i per un altre, també la situació de la qual parlava abans, d'un gran estancament dins un cos d'interins extraordinàriament desenvolupat, que necessita, conceptualment, una revisió, necessita una posada al dia i necessita cercar els mecanismes dins un context de pacte, de negociació, que permetin alleugerar un poc aquest plantejament; perquè, tot i que se'ls puguin oferir garanties, que hi hagi un pacte amb interins i que hi hagi els blocs més o menys ben distribuïts, no deixa de ser una situació no

desitjada. Però hem de ser prudents també i cauts i el que hem de fer és explicar això al Parlament, però també parlar amb els agents socials, parlar amb els sindicats especialment, que tenen qualque cosa a dir damunt aquesta qüestió i que seran els agents a través dels quals es poden canalitzar les solucions per a aquest tipus de problemes.

I també intentar impulsar un pacte econòmic per a aquelles situacions a determinat sector del professorat que havia vist oberta la possibilitat d'una millora retributiva, i que, per motius d'estructura financera de la pròpia comunitat, per dir-ho d'una forma ràpida i elegant, doncs no ha pogut assolir aquest objectiu que havia estat motiu d'un pacte. Això és un tema que crec que s'haurà de tornar a posar de forma immediata damunt la taula i s'haurà de replantejar.

Volem impulsar, ho he dit abans, però m'interessa ara també, dins aquest capítol de pretensions, ja de to major, subratllar la necessitat d'un pla tecnològic coherent, que pretengui diverses coses, que pretengui sobretot i per damunt de tot una millor formació dels alumnes, però que pretengui també un objectiu desburocratitzador de la nostra administració. Jo crec que carregam als docents d'excessiva feina administrativa i burocràtica i que podríem, n'estic segur, si som capaços de crear els instruments i mecanismes necessaris podem alleugerar i podem deixar segurament a la meitat obtenint els mateixos resultats. Jo crec que en això hem de ser capaços també de què hi hagi un cert pacte damunt aquesta qüestió, una certa cultura de desburocratització, d'evitar un pes de l'Administració exagerat. Jo crec que això és una cosa important.

Volem, i és una cosa que va lligada també a la llengua i a la cultura, potenciar les modalitats lingüístiques de les Illes Balears. Nosaltres som defensors, ho hem dit, i creim que tenim la suficient legitimitat i el suficient suport electoral per dir-ho molt clarament, nosaltres no discutim la unitat de la llengua catalana, no és aquest el debat, nosaltres creim que unes senyals d'identitat fortes de cada una de les Illes és potenciar el coneixement i la utilització de les expressions que caracteritzen els habitants d'aquestes Illes i aquest és un compromís que té el Partit Popular amb els seus electors i que té naturalment un suport i una legitimitat que creim que és suficient per plantejar-se amb termes de serietat, de rigor i científics i efectivament creim que impulsarem i a més aquest impuls contribuirà a reforçar les senyes d'identitat de les diverses illes i els diversos pobles que configuren aquesta comunitat autònoma.

Voldria també fer una referència al món de la cultura perquè certament he dit abans que la cultura com a concepte operatiu-administratiu està transferit als diversos consells insulars, però existeix una responsabilitat suprainsular que és la que nosaltres tenim, de caràcter museístic, de caràcter normatiu. Per tant, impulsarem les normes necessàries, algunes d'elles sobre legislació d'arxius, de biblioteques, coses que algunes d'elles ja estaven en marxa i que són demandades per la gent que treballa en aquest sector i que demanen insistentment que es regulin aquestes qüestions. Plantejarem en el seu moment en aquest Parlament les normes necessàries per completar una

configuració de la legislació necessària per dur endavant tots aquests projectes.

Per tant, pretenem aquestes 4 o 5 coses que he anunciat amb caràcter fonamental i pretenem moltes coses més, naturalment. Pretenem que aquesta Administració sigui eficaç i sigui àgil. Pretenem l'excel·lència administrativa que en aquests moments creim que no hi ha. Pretenem que l'Administració serveixi exclusiva i principalment i amb caràcter instantani al sector públic, a la gent i esperam aconseguir durant aquests anys donar un impuls a l'excel·lència administrativa, aconseguir que les coses funcionin d'una forma ordenada, ràpida i correcte. Tenim adquirit en aquest sentit un compromís, jo tenc adquirit personalment un compromís, tots els directors generals també, de què això sigui així.

Aquests són els 4 o 5 punts que avui volia tocar i que estic segur que hauran suggerit alguna reflexió als diputats i això permetrà que després hi hagi un intercanvi d'opinions. Voldria també, ho havia dit al començament, encara que sigui una breu reflexió amb un tercer anàlisi, amb un tercer bloc encara que sigui breu i molt concís, parlar de la Llei Orgànica de la Qualitat de l'Educació. Jo crec que estructuralment i globalment és una llei que pretén allò que el seu nom indica, que millori la qualitat de l'educació i jo crec que el text articulat de la llei fa que aquestes pretensions es puguin anar materialitzant i jo voldria dir senyores i senyors diputats que naturalment aquest serà un tema de debat recurrent perquè ho ha estat a les escoles, instituts i al carrer, naturalment i ha de ser així en una societat democràtica i en una societat viva que les qüestions fonamentals naturalment han de ser objecte de debat i de polèmica, està molt bé que sigui així, però també voldria assenyalar que ha començat el desplegament de la llei i que en principi és una llei que està aprovada pel Parlament espanyol i que té una vinculació normativa de caràcter orgànic respecte a tots els ciutadans d'Espanya i ho dic per evitar temptacions de coses que han passat en alguna altra comunitat de cercar subterfugis instrumentals, sobretot pensen en concret en un tema de l'avaluació respecte a si es suspèn o s'aprova una assignatura, jo en aquest tema som molt clar.

També som molt clar amb el tema de, aquest és un tema que volia explicar avui, el tema de què s'inaugura com a novetat que si es tenen dos suspensos o més, s'ha de repetir curs i que s'habiliti una prova a ESO i s'habiliti una prova de suficiència per a aquells que no hagin aprovat, hi ha un cert debat nacional sobre quan serà aquesta prova, però que jo ja anticip que la nostra posició és que aquesta prova sigui el setembre, en principi. No veim que tengui molt de sentit que si no s'ha produït la suficiència en el juny es pugui produir al cap d'una setmana o al cap de 10 dies. Pensam que és millor que durant l'estiu es produeixi aquest estudi per part de l'alumne que li permeti habilitar-se per aprovar l'assignatura. Naturalment hi ha arguments de tot tipus contra això, alguns tan peregrins com que a l'estiu els allots no estudien o no haurien d'estudiar, jo no ho sé. Jo crec que evidentment allò que no és possible és que es suspengui una assignatura els primers dies de juny i 10 dies després s'estigui capacitat per aprovar-la, no és molt coherent, almanco a mi no em sembla molt coherent. Per tant,

nosaltres en principi, encara que és una cosa a determinar, pensam que aquesta prova s'hauria de produir el setembre.

També hi ha la novetat i que crida molt l'atenció qual l'expliques, però que a tots vostès i jo mateix som gent del segle passada al final i sempre ens han puntuat amb números les notes, no sé si a vostès, però bé. Qui més qui manco sap que és que li posin un zero, el zero tornarà a aparèixer com una nota que indicarà el pitjor de l'escala de la no suficiència. Es torna a l'escala de número fins al 4 i a partir del 5 aprovat i així successivament. Això és una novetat que també convé subratllar perquè és una cosa curiosa que entra en la nova llei. I moltes altres coses que aniran sorgint els pròxims temps i que tendrem ocasió, insistesc de debatre possiblement monogràficament dins aquest Parlament. Però m'interessava ressaltar que nosaltres creim que l'objectiu molt clarament expressat a l'exposició de motius de la llei i que és aconseguir una millor formació, una major qualitat en els estudis i té la consecució i la finalitat d'aconseguir gent més capaç i gent més lliure perquè al final la forma de fer que la gent sigui lliure és donar-li coneixement i donar-li formació. Crec que aquesta llei redunda en aquest objectiu.

I vull acabar també, com ja havia anunciat, molt breument també parlant d'una idea que el President ha avançat i que jo he d'explicar avui en aquesta compareixença i que és la possibilitat de l'existència d'un pacte global sobre temes educatius que tendria com a objectiu principal aconseguir que en els grans temes, jo crec que és molt rellevant el plantejament del President amb un pacte global sobre sanitat, no tinguin por no parlaré de sanitat avui aquí, però també és important per ventura amb un volum menor, un pacte sobre l'educació i és molt important dir que aquesta és una oferta sincera i estic segur que serà acollida, com a mínim a nivell d'estudi per a tothom, llavors les coses s'aconsegueixen o no s'aconsegueixen i els pactes es firmen o no es firmen. Però vull manifestar la voluntat del President d'arribar a aquest tipus d'acord i crec que és el moment de dir-ho davant aquesta cambra i en aquest moment davant aquesta compareixença.

Jo acabaré en fi, com he començat, o com havia d'haver començat perquè ja no me'n record si ho he dit i és posar-me a la disposició de tots vostès. Jo he estat parlamentari a l'anterior legislatura i fins i tot en aquesta, però per pocs dies i en qualsevol cas valor moltíssim la feina dels parlamentaris i crec que és una feina important i destacada. Jo, els directors generals i tot el personal que està a la conselleria està a disposició dels diputats que al final són els que tenen la representació del poble de les Illes Balears i en aquest moment ens correspon a nosaltres governar, com en altres moments ens ha tocat no governar i crec que hem de ser capaços, almanco pretenem ser capaços, de generar una dinàmica de comunicació, de generar una dinàmica de concertació, tot i sabent que evidentment representam tots sectors ideològics distints i que naturalment les confrontacions dialèctiques són inevitables i formen part de la mateixa dinàmica de la política i s'han d'acceptar i s'han de viure, però en allò de responsabilitat política com a gestor sí que em tenen completament a la seva disposició i naturalment en allò que és personal també, estic a la disposició personal de tots vostès, per ventura no s'hauria

de dir, però crec que no és dolent que es pugui dir en un moment com aquest.

I agraint l'atenció que m'han prestat en aquesta hora, sé que és un poc intempestiva, però en fi pensem que ha estat per una causa noble i que és la de poder avui inaugurar juntament, com deia abans, amb el Ministre de Cultura d'Andorra una exposició de pintors andorrans que amb molta d'illlusió han vingut a fer la Nit de l'Art aquí i fan una exposició a l'Espai Ramon Llull i que també aprofit per convidar-los a tots si tenen interès en visitar l'exposició. I qued naturalment, Sr. President a disposició dels diputats per atendre-los en les qüestions que plantegin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I ara procedeix a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar. Entenem que podem continuar? No és veritat? Moltes gràcies.

Doncs per tal de formular les preguntes i observacions tot seguit procedeix a la intervenció del grups parlamentaris de menor a major. Per part del Grup Parlamentari Mixt intervé la Sra. Dolça Mulet per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Des del grup d'Unió Mallorquina volem agrair la seva presència i la seva exposició d'allò que avui aquí ens ha exposat. Jo simplement el que li voldria donar, he vist el compromís tan seriós que ha fet des de la seva conselleria a la política educativa que durà dins allò que és la normalització de la llengua, esper que hi hagi aquesta continuïtat que he vist seriosament que vostè ha exposat. Jo crec que hi haurà temps durant aquesta legislatura d'anar parlant de tots els temes que vostè ens ha exposat, però hi ha temes com els centres concertats que m'interessaria saber a quin nivell de creixement anirem, infraestructures a nivell d'aquesta legislatura. I sobretot, universitaris que aquí no poden fer la carrera, quins nivells d'ajudes, ja sé que n'hi ha, però si han fet algun plantejament damunt aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Ara el conseller pot contestar individualment o pot contestar globalment, així com vulgui.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Breument per agrair les paraules tan amables de la diputada del Grup Mixt. Bé jo no he emprat exactament la paraula continuïtat, però la podria acceptar si ho

posàvem dins el context adequat, sí hi ha un concepte de defensa de la llengua i d'impuls de la llengua. Però jo no hagués emprat aquesta paraula. També accept el seu plantejament i evidentment em comprometo a anar responnent de totes les coses que vostè ha plantejat.

Hi ha efectivament una sèrie de beques d'estudiants que han d'anar a fora i això es pot quantificar i existeix i li ho puc fer arribar en el moment que vulgui. I les infraestructures, ja ho he anunciat i ho reïter ara, llançarem un pla d'infraestructures més o manco per Nadal que tindrà un caràcter, en principi d'aquesta legislatura i segurament de projecció cap una segona legislatura, en funció de qui estigui en aquell moment ho executi o no perquè creim que hi ha unes necessitats immediates i unes necessitats no tan immediates que són conseqüència d'aquestes primeres necessitats. És a dir, aquesta serà un poquet la idea que envoltarà aquest plantejament que farem per devers Nadal. De totes maneres li agraesc molt la seva intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds intervén la Sra. Rosselló per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds agrair la compareixença del conseller d'Educació, així com tot el seu equip i també he de dir que li he d'agrair la seva exposició allà on d'una manera succinta, però evidentment jo consider que, com vostè ha dit, durant aquests 4 anys hi haurà temps per poder veure quines són aquestes polítiques que es duren a terme en l'exposició inicial que ens ha fet. I també li he de fer un comentari i és precisament que vull lloar el seu tarannà i sobretot que fins ara ha dit, d'alguna manera, que una tasca feta anteriorment per la Conselleria d'Educació anterior hi havia coses que estaven bé i en aquest sentit jo crec que això és un element molt positiu a favor seu, no així altres consellers d'altres àmbits, no?

Dit això i entrant en les qüestions que vostè ha esmentat i partint del diagnòstic que vostè fa que realment tenim una situació que diríem fa necessària una tasca importantíssima en els temes educatius. Jo li voldria plantejar, vostè ha dit que farien un pla d'infraestructures suficient i a més ho plantejarà abans de Nadal, ho ha dit ara, és evident que vostè coneix perfectament els dèficits que hi ha d'aportacions que fan els ajuntaments, de solars per poder-hi construir escoles, sobretot el cas de Palma que és una situació molt greu i per tant, hi ha un dèficit clar d'allò que són infraestructures escolars. Jo li voldria demanar quin és el seu plantejament, tot i que ja ha dit que ja ho plantejarà abans de Nadal, però si aquestes infraestructures aniran en línia de construcció de nous centres educatius de caire educatiu, o serà ampliació de concertades, o un poc en la línia en què es durà no?

També li voldria demanar, si és possible, si aquesta societat pública que vostè pensa dur endavant si únicament tindrà com

a objectiu el fer obres, diríem infraestructures de centres educatius o hi ha pretensions de fer alguna cosa més en temes educatius. Senzillament li demano aquesta qüestió.

Passant a un altre tema que li he de dir que des del nostre grup sí ens preocupa, les informacions aparegudes en la premsa, però també allò que vostè ha esmentat a la seva intervenció inicial és precisament aquesta intenció de concertar el batxillerat en centres concertats. Llavors nosaltres evidentment plantejarem que abans de potenciar la concertació s'hauria d'ampliar l'oferta d'ensenyament públic, tenint en compte com vostè ha dit que la població escolar i sobretot població en molts de casos en una situació, no diré de risc social, però en una situació diríem més desfavorida, idè es requereixen de més escoles públiques. Li voldria demanar per què s'opta per això enlloc d'optar per l'oferta d'ensenyament públic?

Vostè ha fet esment a qüestions de la lliure elecció de centre. Evidentment a nosaltres allò que ens preocupa d'una manera important és que en aquest moment tot i haver-hi una Llei de qualitat i tot i haver-hi sembla ser un consens molt clar sobre la ràtio i que vostè ha parlat d'unes ràtios que a nivell global o a nivell de mitjana podrien dir que no superen els 25 alumnes per aula, vostè sap perfectament que en aquest moment hi ha centres que en tenen manco, però hi ha centres que tenen més d'aquests 25 alumnes per aula. La qual cosa hi ha hagut d'alguna manera per aquesta suposada necessitat d'escolarització. Nosaltres veim amb una certa preocupació que les ràtios es puguin desbaratar en aquest sentit perquè això sí que suposa realment anar en detriment d'allò que seria la qualitat de l'ensenyament.

També li voldria demanar, n'ha fet esment però no sé si és que no ho té previst o s'ho pot plantejar, és sobre l'educació infantil. S'ha parlat per part del Govern, evidentment no ha estat vostè, d'un pla de guarderies, però voldria saber si des de la Conselleria d'Educació pensen fer algun tipus d'actuació respecte allò que és l'educació infantil de 0 a 3 anys, o si és una qüestió que vostès no es plantegen, o que es poden arribar a plantejar, no ho sé.

Una altra de les qüestions que també vostè ha esmentat és el tema del professorat i ha parlat dels interins. Jo li voldria demanar a veure inicialment què pensen fer sobre aquest tema, si pensen mantenir els pactes amb els interins, si acabarà aviat i per tant, saber una mica quina és la seva perspectiva. Igualment saber quina és la perspectiva, almanco inicial, o si està en estudi l'equiparació del professorat respecte allò que són els funcionaris de la comunitat autònoma.

Després li voldria fer esment a un tema que ens preocupa especialment que és el tema de la llengua. Evidentment educació i llengua són qüestions absolutament relacionades i llavors nosaltres li voldríem plantejar com pensa dur, o com es té previst, o quina línia es pensa seguir per garantir el compliment del decret de mínims, si pensa contemplar algun tipus d'excepció a la norma del 50% com a mínim d'ensenyament en català. O de quina manera pensa fer combinable tota aquesta qüestió de les 4 hores, com sabem tots

és un tema bastant complex i que per exemple a Catalunya han cercat algunes diferents a cada comunitat. M'agradaria saber si vostès més o manco s'estan plantejant de quina manera es podria dur a terme aquest tema.

Dir-li respecte la llengua, tot i que vostè ha dit que incentivaran les modalitats de les distintes illes, he entès, la modalitat mallorquina, menorquina, eivissenca, formentera, supòs, no sé molt bé si vostè es refereix a això. Evidentment jo li he de dir que nosaltres voldríem conèixer un poc quina és la seva opinió, fins i tot, a allò que en aquest moment pareix que és una rebaixa respecte els requisits del coneixement del català per part dels funcionaris de la comunitat autònoma, si en un moment donat també poden afectar els funcionaris que es dediquen al món de l'ensenyament i en aquest sentit m'agradaria si em podria parlar d'aquesta qüestió.

Per altra banda un dels temes que també ens preocupa des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, vostè hi ha fet un esment molt ràpid, però si em permet jo li voldria demanar precisament tot allò que fa referència a l'atenció a la diversitat. És un tema que nosaltres veim que de cada vegada és més necessari fer atenció a aquesta diversitat de molt de tipus i en aquest sentit fer un pla d'actuació davant el fracàs escolar, que és un tema que també és molt greu i que la comunitat autònoma de les Illes Balears té precisament un dels índex més elevats. Davant això voldríem demanar a veure de quina manera es pensa incrementar la plantilla en professorat en temes de suport en tasques socials. Si a més també es pensa fer algun tipus d'incentiu d'allò que és la iniciació de professionals i que vostè ha dit que la Formació Professional seria un element molt important, sobretot allò que fan els mòduls d'iniciació professional, per tant, garantia social, es pensa relançar amb més força o si d'alguna manera pensen fer algun tipus de pla o actuació davant aquesta problemàtica, aquesta atenció a la diversitat i sobretot davant el fracàs escolar.

També, si em permet, demanar-li més que plantejar-li, respecte allò que ha dit que molt d'alumnat molt nouvingut, llavors si tenen previst ampliar el nombre de mediadors culturals o d'alguna manera com pensen fer aquesta integració d'aquest alumnat i per tant, poder fer una integració d'aquest alumnat en els nostres centres.

I ja per acabar perquè evidentment no tenc massa temps més, voldria també si podia plantejar una mica més, d'una manera succinta evidentment, en els temes de cultura quina seria la línia bàsica en temes culturals, si es farà una potenciació de la nostra cultura pròpia de les Illes, si s'intentarà fer una integració entre les distintes illes o una mica quina serà la línia respecte, sobretot, llengua i cultura pròpia.

I ja per acabar si l'aprovació dels mapes escolars, també vostè hi ha fet referència, es varen fer, si l'aplicació d'aquest mapa continuarà un poc en la línia d'allò que va ser la seva aprovació o si vostè es replanteja algun tipus de mapa concret, o si hi ha algun tipus de replantejament d'alguna qüestió d'aquestes o senzillament si pensa més o manco continuar en allò que ha estat l'aplicació dels mapes escolars.

Bé no sé si tenc temps, però demanaria sobretot que en vista que vostè demana un pacte sobre el tema educatiu, evidentment jo crec que el tema de l'educació és una qüestió prou important per a tota la ciutadania per intentar trobar tots els punts en comú que sigui possible. Dir-li que des del nostre grup allò que sí estarem és disposats a parlar-ne i a debatre sobre un tema tan important com és l'educació, però des del punt de vista de millorar la qualitat de l'ensenyament i que tots els infants, tots els joves puguin tenir una educació com cal i per tant, potenciar una escola pública, una escola de qualitat i sobretot una escola que pugui donar serveis a allò que són les necessitats actuals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Seguirà contestant de manera individual el conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Li agraeix molt el to de la seva intervenció Sra. Diputada, encara que ha abordat moltes qüestions i jo he intentant ràpidament prendre notes i per ventura em deix alguna cosa, però intentaré donar resposta a alguna de les coses que ha dit.

El dèficit d'aportació de solars és un tema recurrent i jo en el poc temps que fa queestic a la conselleria no tencut ni tan sols la possibilitat en el tema de Palma de tenir una entrevista amb els responsables de Palma per abordar aquesta qüestió, que és una qüestió que sé que existeix i sé que és una qüestió que s'ha d'abordar i que s'ha de resoldre, però no he tencut temps i li ho dic sincerament, no he tencut temps de tenir aquesta reunió. Però sí li puc dir que he tencut una experiència sobre el particular a l'illa d'Eivissa. Uns dels primers dies que estàvem a la conselleria vàrem anar a una reunió a Eivissa amb tots els batles de l'illa d'Eivissa i vàrem explicar que vàiem la necessitat de sòl, que hi havia una demanda certa de sòl i un sempre surt amb la idea que aquestes reunions, un poc és la impressió que vostè ha transmès, ja veurem què passa, ja ens diran coses, ara d'aquí dos mesos a veure si algú es manifesta. I la meva sorpresa és que pràcticament i automàticament els ajuntaments ens han tornat fer anar a Eivissa i mostrar-nos el solar que ens havien cedit per fer aquella escola, o aquell institut i que ja estava urbanitzat i que ja hi havia les aceres posades... La veritat és que crec que hi ha un creixement de la consciència dels ajuntaments dins aquesta qüestió perquè també deuen tenir la seva pressió, m'imagín. Podria dir noms concrets dels ajuntaments on he notat jo que estava... i d'algun que no ho he notat especialment, però això seria entrar en un debat que ens duria massa enfora.

La societat que pretenem constituir té l'objectiu, no de construir ella mateixa perquè això crec que seria absurd, ha de tenir la capacitat de licitar i contractar i allò que pretén és dinamitzar aquests processos, tot i seguint totes les normatives de concurrència i de publicitat obligatòries, no pretenem fer cap

cosa misteriosa. Allò que pretenem és tenir capacitat, ja sé que suposa que no pretenem fer res misteriós, però li ho explico perquè és una cosa així de senzilla, sotmès als controls naturalment d'aquesta casa, sotmès als controls d'intervenció i de legalitat, però amb una capacitat de maniobra molt més gran que la que té la pròpia Administració com a tal. Aquest és un poc l'objectiu i no en detriment de res sinó precisament per donar aquesta oferta pública, per donar aquesta oferta d'escolarització pública als alumnes de les Illes Balears. La qual cosa pot suposar, com sap vostè, en una balança a l'altre costat o l'altra balança la concertació del batxillerat. Jo crec que són coses distintes perquè la concertació del batxillerat obeeix a una línia de coherència de poder fer que aquelles persones que efectivament han començat, emparats en uns principis constitucionals, una formació concertada puguin acabar aquesta formació completament si volen estudiar el batxillerat. Aquest és l'objectiu i no cap altre que tenguim una pretensió distinta. Clar que una cosa és més important que l'altra, tot és important, també és important; no em remuntaré ara a l'existència de l'escola concertada i tal, perquè seria anar massa enfora, però tot té les seves justificacions i les seves explicacions.

Jo respecte a la ràtio d'escolarització vull dir una cosa. He dit que la mitjana, clar, els percentatges són una cosa sempre fàcil de manejar, jo he donat una mitjana global de la comunitat autònoma i vostè em diu: "Bé, però vostè sap que hi alguns llocs que estam per damunt d'aquesta ràtio". Clar que ho sé, i allò desitjable és baixar i posar-me a les ràtios que deia la LOGSE, molt bé, però escolti, jo, d'aquesta situació, em sent responsable però no culpable; jo me'n sent responsable, jo comprenc la situació, i afrontem-la, intentem resoldre-la, però no tenc el més mínim sentiment que això sigui per culpa meua, és a dir, que no me'n sent responsable amb el sentit de culpabilitat, ja sé que no és un tema de culpabilitat. Sí responsable, i compartesc amb vostè la necessitat d'afrontar aquesta qüestió, i estic segur que en aquest tema tenim la seva cooperació.

Ha parlat del tema d'educació infantil i m'interpel·la sobre si tenim una idea de fer un pla de guarderies, que ha llegit a qualque banda, o almenys són les notes que jo he pres. Jo l'únic que li puc dir és que per conciliar l'electe de la LOCE sobre el tema de l'educació de zero a tres anys, formació de zero a tres anys, i del decret subsegüent a la LOCE que es va publicar el juny, amb la concepció de l'escolarització de zero a tres anys com un concepte social d'igualtat d'oportunitats i de..., és a dir, la perspectiva social d'aquest tema, hi ha creada una comissió governamental a nivell autonòmic entre diverses conselleries, on naturalment la Conselleria d'Educació té alguna cosa a dir, com és natural, però també altres conselleries que tenen una visió probablement, diguem, no coincident, per ventura en el que seria una perspectiva purament educativa, i crec que és un tema que s'ha d'aclarir i que en aquests moments en el Govern realment no ha fructificat. S'ha creat aquesta comissió que, a nivell de direccions generals, fa una feina que acabarà amb un dictamen que serà conegut en el moment en què existeixi.

Respecte al tema dels interins i, efectivament, la possibilitat que el pacte acabi, idè, bé, s'haurà de pensar qualque tipus de solució, però naturalment -ho he dit abans i ho vull reiterar ara- nosaltres pensam que aquest és un tema que hem de parlar amb les forces polítiques, naturalment, però també amb les forces sindicals, que són les que tenen la representació i que són les que poden entendre com s'ha de manejar aquesta situació perquè un moment determinat, i ara estic pensant en veu alta i per ventura és una cosa que no s'ha de fer dins un parlament -bé, ni dins un parlament ni enlloc-, però estic pensant en veu alta i dic: "Bé, però, si ara féssim una oferta total per resoldre la situació de tots els interins...", no sé si estariem creant un problema més gran perquè també necessitam que hi hagi un cert equilibri, una mobilitat, que hi hagi una certa seguretat. No podem fer afrontar en el mateix temps a tothom una situació complicada com aquesta. Per tant aquest és un tema essencialment de negociació. És a dir, nosaltres amb aquest tema el que volem fer és assegurar-nos amb els sindicats. Ja ens hi hem assegut qualque vegada i hem començat a parlar i continuarem parlant d'aquestes qüestions.

Bé, respecte a l'equiparació del professorat, de les retribucions del professorat amb les dels funcionaris de la comunitat autònoma jo crec que això és possible aquest curs. Respecte als de la concertada, vostè era al Consell de Govern, em pareix recordar, que va tomar un acord que duia l'anterior conseller d'Educació respecte a aquesta qüestió, i vostè segurament amb més criteri que no jo sabrà els motius pels quals això no es va poder aprovar. Crec que això es va suscitar en aquests termes. Per tant jo, aquesta pregunta, crec que l'ha de contestar vostè.

Respecte a l'opinió del decret de l'ús del català pels funcionaris, o l'accés a la funció pública, miri, nosaltres ja vàrem parlar amb un informe que va fer el director general de Política Lingüística, aquí present, que només va posar una objecció, que era una objecció de legalitat, que jo compartesc plenament i que a un segon nivell va ser acceptada i valorada i es va excloure la discriminació per raó d'edat que podia implicar. En la resta, globalment i conceptualment, de la qüestió hi estam d'acord, la posició és que hi estam d'acord.

Respecte al fracàs escolar cregui'm que és una qüestió que preocupa el conjunt de l'opinió pública, i per ventura mai no hi havia hagut tanta gent dedicada a atendre aquestes qüestions i a intentar resoldre aquestes qüestions, però jo crec que estam davant un problema estructural de la nostra societat, que és un problema que no només és educatiu, que és un problema que té ramificacions socials, econòmiques, que té a veure amb el mapa sociològic de les Illes Balears, de la gent que viu a les Illes Balears, i que naturalment sobrepasa un poquet l'amplitud d'aquest debat. Compartesc plenament la preocupació, som, no sé si líders, però per descomptat estam entre les comunitats capdavanteres en fracàs escolar, en abandonament prematur de l'escola i també en renúncia a l'accés a la universitat. És a dir, realment això és una tendència que efectivament és negativa i és dolenta, i haurem de planificar jo no sé molt bé de quina manera en aquests moments, encara, però haurem de posar i disposar recursos que permetin que això no sigui així, perquè això és una tendència negativa per a la

formació dels estudiants de les Illes Balears, però negativa per al conjunt de la societat de les Illes Balears, això apunta una tendència negativa, i hem d'intentar..., jo no em consider capaç d'invertir completament aquesta tendència, però naturalment hem d'intentar escalar posicions, hem d'intentar no estar a baix de tot en aquesta situació, de la qual tampoc no em consider especialment responsable, com crec que no s'hi ha de considerar ningú, és a dir, és una situació molt estructural, de com és en aquests moments la societat de les Illes Balears.

Naturalment impulsarem, ja ho he dit i vostè ho subratlla i ho agraeix, els temes de formació professional i, ho havia deixat abans, de garantia social, que vostè demana que s'hi aposti i ja li dic, perquè a més la directora general m'havia insistit i jo m'havia botat dir-ho a la primera intervenció, un impuls fort a la garantia social per a aquesta gent que necessita aquesta especial formació.

Confiam també en els temes d'atenció a la diversitat i a la integració, que es puguin llançar projectes a nivell nacional, en els quals nosaltres tendríem molt a dir precisament perquè podríem exhibir i exhibim aquestes gràfiques que expliquen que nosaltres som una comunitat molt destacada en presència de gent que ve de fora i que, per tant, té una necessitat d'integració vertaderament important i vertaderament rellevant, poder-nos acollir a aquests projectes que jo he vist anunciats ja per part del ministeri, i tenc també el retall per aquí; l'hi podria mostrar però estic segur que tardaré una eternitat en trobar-lo. Si vol al final l'hi mostré, bé...

I és un poquet el que jo li contest, i acab dient -no sé si m'he deixat alguna cosa, si no vostè té un segon torn, com sap molt bé- del mapa escolar. Jo no vaticin grans variacions del mapa escolar. No es tracta de vaticinar grans variacions; jo crec que el mapa escolar està ben plantejat, el problema és que hi ha una emergència de gent que apareix i que ha de ser atesa, i s'installa a llocs específics i concrets, i això haurà de ser objecte d'una revisió, però la revisió no és posar en qüestió la bondat o no del mapa escolar, sinó més aviat per ventura la paraula seria actualització o posada al dia, no té una pretensió, diguem, revolucionària, de capgirar tot el que s'ha fet perquè no hi estam d'acord, no és aquest el plantejament. El plantejament és adequar el que hi ha en aquests moments al que veim i al que s'ha vengut fer fins ara, perquè jo em trob que coses que no estan al mapa escolar ja estan a la realitat, perquè a segons quins municipis de Menorca, també, l'altre dia ens explicaven que han de posar un institut. No estava previst però hi estarà perquè creix la demanda.

I aquest és un poc el plantejament que jo li faria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Consellera, existeix un altre torn, el vol esgotar? Recordaria als portaveus que si volen fer ús del torn de rèplica l'han de fer ara perquè si passam a l'altre grup perden aquest torn. En vol fer ús? Idè té la paraula en un torn de rèplica per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, el cert és que veig que té clares intencions de dur endavant moltes actuacions, que jo ja li he dit que supòs que al llarg d'aquests quatre anys podrem veure quines són aquelles que es duen a terme i, en aquest sentit, crec que avui és bàsicament -ja ho ha dit vostè- una compareixença on es diuen quines seran les línies generals.

El cert és que hi ha un tema al qual jo no he fet esment a la meua primera intervenció, i evidentment és preocupant i té a veure amb alguna d'aquelles qüestions que jo li he plantejat, és el dèficit precisament estructural que té la Conselleria d'Educació respecte a les transferències que es varen fer en el seu moment, la qual cosa fa difícil que es puguin dur a vegades certes actuacions com alguna de les que s'han esmentat, equiparacions i altres, però crec que realment és un tema al qual no sé com pensen fer front la conselleria o el conseller i el Govern, que això és un tema que ja se sap que el dèficit existia des del moment en què es va fer aquesta transferència, i això continua, tenint en compte que és un element fonamental per a la vida dels ciutadans. No sé com pensa afrontar i com pensa poder dur a terme actuacions importantíssimes en temes educatius sense comptar, com dic, amb els pressuposts idonis per fer una escola de qualitat.

Dit això jo veig que vostè és molt sensible a temes que he esmentat, com per exemple la qüestió del fracàs escolar i altres, la qüestió de la qualitat de l'ensenyament... Jo l'instaria, evidentment des de la meua condició de diputada, a més, d'un grup que tenim distàncies respecte a la política, diríem, general a grans trets que es pot plantejar a nivell educatiu, sobretot perquè nosaltres creim que el que s'ha de fomentar és una escola pública, jo demanaria que realment es fes molta feina per part de la seva conselleria per cercar totes aquelles mesures des del punt de vista no només educatiu respecte a com combatre o com fer front al tema del fracàs escolar i, sobretot, també en posar més mitjans i sobretot més professorat de cara a poder fer una atenció a aquesta diversitat complexa, no només d'immigració sinó també de molts d'àmbits, poder-la fer dins els centres educatius.

Per altra banda, ja també per acabar, crec que el tema de l'escola pública jo també li llançaria que la fomenti el màxim que pugui, sobretot tenint en compte que, a més de construir més centres educatius, que evidentment són necessaris, també que es dotin aquests centres educatius de serveis suficients que farien possible que l'escola pública fos realment competitiva respecte a l'escola concertada i, en aquest sentit, que es fes una escola pública de qualitat. Jo crec que en això vostè compta amb una feina feta per moltíssima gent, no només l'anterior legislatura sinó des de fa moltíssims d'anys, i per tant jo li demanaria que plantegi aquestes qüestions i ja parlarem en aquest parlament quan vostè ja tengui polítiques més concretes a dur a terme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputada. Té la paraula el conseller per un torn de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, president. Seré molt breu, perquè a més m'estic quedant sense veu. Miri, jo li agraesc també la seva segona intervenció. Jo..., sí, m'aniria molt bé una cosa d'aquestes...

Hi ha un dèficit estructural o no. Bé, això és opinable. En el moment de la transferència d'educació a aquesta comunitat hi va haver gent que es va esqueixar les vestidures perquè hi havia una sobrefinançació a les Illes Balears en educació, i aquesta gent tots sabem qui era. Clar, resulta que han passat coses i hem d'atendre aquestes noves realitats, escolti, i si qualcú ha d'alçar la bandera... Miri, jo no sé si vostè era diputada l'època en què jo vaig estar a Sanitat, no, crec que no, però escolti, la bandera de demanar no es preocupi que jo l'agafaré, l'alçaré, aniré davant de tot i vostès em poden acompanyar. Demanarem tot el que puguem i tot el que hi hagi perquè el que tenim ja ho tenim, la transferència ja està, això ja ho tenim. Si ara realment es dota una finançació per atendre la integració, com pareix ser que vol fer el ministeri, una gran finançació per atendre la integració i tal, no es preocupi que jo estaré davant de tot amb la bandera de demanar perquè crec que és la meua responsabilitat, com és natural, i jo no tenc cap complicitat amb ningú que consisteixi en no demanar. Jo crec que la responsabilitat del conseller i la de tot l'equip de govern, per poc que es preui i tenguí un mínim de dignitat, és intentar reivindicar més recursos, més inversions, més capacitat de fer coses.

I, naturalment, subsegüentment fer una escola pública capaç de ser atractiva i amb els serveis necessaris per fer-la atractiva i perquè la gent hi vulgui anar, i perquè ens acostem cada vegada més al fet que la concertació sigui una qüestió no de qualitat material, sinó de qualitat conceptual, que crec que és un poquet el que s'hauria de pretendre. I dedicar els recursos necessaris, com vostè em demana, atendre el fracàs escolar, que efectivament és una preocupació molt gran.

I acab, Sr. President, perquè hi ha altres intervencions i agraesc, al final d'aquesta intervenció, el to de la consellera, de la diputada -no és consellera, és diputada-, i la intenció de cooperar i participar en les grans decisions, que estic segur que ve des de la bona fe.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista intervé el diputat Sr. Eduard Riudavets per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. Conseller, en primer lloc vull agrair la seva presència en aquesta compareixença i de tot l'equip de la Conselleria de Cultura.

Jo en primer lloc li vull dir que, malgrat l'hora que és i la son que puguem tenir, li hagués agraït un poc més de concreció en totes les propostes que ens ha fet aquí. La veritat és que sentim

bones intencions, en general, esperem que surtin bé totes, algunes preferiria que no, però sense acritud li vull dir que esperam que prest tenguem concretades aquestes actuacions en cada un de tots els camps que ens ha dit i en cada una de les direccions generals, perquè consideram que és en la concreció on hi ha d'haver el veritable debat i no en les intencions globals, que molt possiblement tots ens hi posaríem d'acord.

Així, en obres l'anterior administració educativa, vostè ho sap, va fer un gran esforç inversor, açò no crec que ho pugui negar ningú. Vostè ens parla d'un pla d'infraestructures i d'una societat pública per dur-ho endavant; diu que per Nadal ho tendrem aquí i jo crec que serà el moment de discutir-ho. Ara, li vull remarcar que difícilment si no hi hagués un dèficit estructural de competències transferides difícilment seria necessària una societat pública, possiblement amb la capitalització normal es podrien dur endavant. Bé, açò és una disquisició i no vull anar més enllà.

Parlant de programes concrets, que jo crec que ens podria potser avançar, parlant ja d'atenció a la diversitat ha dit vostè que a nivell nacional hi havia projectes en aquest sentit. Jo li vull recordar que hi ha projectes fets per l'anterior administració en marxa. Voldria saber si els mantindran o si els deixaran decaure. Voldria saber, també, si es mantindran els programes d'atenció lingüística i cultural per a allots immigrants, que tots sabem que és un greu problema aquí a les Illes, un problema que compartim tots, però certament hi ha mesures preses per posar-hi remei i voldria saber si es mantindran o simplement també es deixaran decaure.

Ha parlat d'un pla tecnològic per dur tecnologies noves, tecnologies (...) als centres educatius. En aquest sentit vostè coneix perfectament que també hi ha un projecte en marxa, el Pla Xarxipèlag, on s'han dotat moltíssims de centres i que està en una fase mitjana d'implantació i que està pendent d'una sèrie de convenis a signar per continuar duent-lo endavant. M'agradaria que em concretés si és aquesta la línia o si encetaran una línia completament diferent per saber, nosaltres aquí els diputats, i també tota la comunitat educativa de les illes, a què ens hem d'atenir.

Un altre punt que jo veig amb certa preocupació, li ho he de confessar, és la concepció de l'educació de zero a tres anys. Des del meu punt de vista, des del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, la visió educativa d'aquesta etapa és essencial, malgrat també pugui cobrir funcions assistencials; ara, la funció educativa és transcendental i bàsica. Nosaltres consideram que s'havia posat en marxa un pla d'extensió de l'oferta educativa de zero a tres on es promocionaven les places públiques amb ajuts directament amb convenis amb els ajuntaments, i voldríem saber si aquesta serà la línia o si bàsicament serà una línia completament diferent tenint en compte que sí, que la LOCE marca el caràcter assistencial, però no oblida, ni molt manco, el caràcter educatiu. No, no ha dit vostè, però més val aclarir-ho.

En aquest sentit també m'hagués agradat que em concretés quina serà la política de formació del professorat. Desgraciadament hi ha un mal record de l'anterior etapa del govern del Partit Popular quant a centres de professors, que

van perdre més de la meitat dels assessors que hi havia dins cada un dels centres. Jo esper que no sigui aquesta la seva política i continuïn en la línia de potenciar els centres de professors, però m'agradaria que m'ho concretés.

Un altre aspecte que també crec que és interessant que ens en parli aquí, avui, ara, encara que sigui a trets generals, és quins camins de participació del professorat i de la comunitat educativa en general pensen donar per donar participació en el disseny de la política educativa. Jo crec que s'han fet passes en aquest sentit -jornades, trobades, grups de reflexió- on hi havia moltíssima participació d'ensenyants i de pares, i crec que és un camí que no s'hauria de deixar, i ho dic a nivell de recomanació, perquè crec que els protagonistes són els allots, que moltes vegades els pares han de traduir les seves paraules i els ensenyants tenen cosa a dir quant al disseny global de la política educativa perquè són els que la viuen.

Ha parlat de normativa, certament, de normativa pròpia, i ho ha fet referint-se a la LOCE. Naturalment la LOCE ens obliga a adaptar molta de la normativa existent, i a mi m'agradaria que em concretés quan pensa treure els criteris d'avaluació i promoció, que són d'obligat compliment ja aquest curs, i per tant no podem esperar més endavant. M'agradaria saber també si pensa adaptar el Decret de reglaments orgànics de centres i els currículums que ja estan publicats de cada una de les àrees i per nivells a la realitat de la LOCE, o si pensa fer-ho de nou o simplement si ho deixarà decaure i esperem que de Madrid ens serveixin els reglaments bàsics d'allà, i no tenim una altra vegada normativa pròpia com se que s'ha fet aquests anys. M'agradaria saber-ho.

Deixi'm dir ara..., perdó, un parell de cosetes més. M'agradaria que digués simplement quina ha de ser la seva política quant a les extensions universitàries de Menorca i d'Eivissa; és una pregunta, no és res més que això. Ha sortit alguna cosa per premsa però no estaria de més que aquí també ho expliqués.

També m'agradaria que em donés quatre pinzellades sobre si pensen continuar promocionant i fent l'extensió del servei de menjadors escolars, que s'ha incrementat molt els darrers anys en els centres públics, perquè és una de les mancances que fins ara havien tingut molts de centres públics quant a la possible qualitat de serveis complementaris que moltes vegades els feien difícil competir amb els centres concertats, si pensa continuar potenciant l'extensió dels menjadors escolars i altres serveis com l'escola matineria, més transport escolar, tot aquest paquet de coses.

Deixi'm fer ara una pinzellada de política lingüística. Aquí sí que creim que tendrem una discrepància més seriosa. En el moment que vostè ha plantejat, quan ha parlat de política lingüística ho ha referit només a educació, m'ha semblat a mi, fent simplement un esment a comerç i a coses així, i en educació ha dit que el que hem de pretendre és que els allots surtin parlant català i castellà. Exactament, estic completament d'acord, que surtin amb el domini de les dues llengües; s'ha pretès sempre això i crec que tots pretenem açò. Ara bé, vostè ha dit que serà un plantejament correcte, però no és únicament

correcte perquè açò amaga una cosa, és a dir, vostè parla que quan surten aprenent català i castellà a les escoles, que ja hi surten, no es troben en la mateixa situació del català i el castellà. No pot equiparar vostè el català i el castellà en una situació d'igualtat dins la societat. Encara hi ha enormes desavantatges per a la llengua catalana i, per tant, la Direcció General de Política Lingüística de la Conselleria d'Educació i Cultura és responsable de la promoció, el foment de la llengua catalana per trobar un moment donat un equilibri d'igualtat en tots els àmbits de la vida civil. Això crec que amb allò del Decret del funcionariat del nivell C crec que és un abandó d'aquesta promoció de la llengua catalana.

Bé, quant al mapa escolar, crec que no ha quedat prou clar açò, si hi ha quedat perdoni, però el mapa escolar té data de caducitat, era un mapa escolar 2004-2008, els que estan publicats, el de Menorca en concret, que és el que més conec, perdó, era 2000-2004, i per tant el que correspondria fer ara és redactar ja el mapa escolar 2004-2008, que inclourà tot el que ja, per qüestió de terminis, no va poder incloure's a l'anterior.

Passem ara a un altre tema que també em preocupa moltíssim, l'escolarització. A veure, vostè ha anunciat un nou decret d'admissió d'alumnes; en discutirem, supòs que serà motiu d'una bona discussió, n'estic convençut, però sense cap acritud li vull dir que en aquest moment hi ha un sistema, que és un sistema perfectible, sempre ho és, però que era un sistema que garantia la igualtat quant a l'admissió als centres. Vostès, i jo crec que és un error, han substituït la igualtat per l'arbitrarietat, és a dir, vostès han fet favors a algunes famílies, a alguns centres, interpreti's com vulgui, han fet favors perquè aquell centre tenguí més aules. Vegem, aquí s'ha creat una doble discriminació: els centres que han rebut aquest favor, perdó, les famílies que han rebut aquest favor de poder entrar en primera opció a unes places que inicialment no hi eren, i aquelles famílies a les quals no han fet el favor. Casualment només han fet favors a centres concertats, a centres públics no, que també hi ha gent que en queda a fora. És, dic, no sé si una casualitat o un símptoma. Jo el que també dic és que a més hi ha una segona discriminació: no és el mateix oferir 25 places a un centre que fa que molts de pares desisteixin, que oferir-ne 50, que molts que no hi han optat potser, si haguessin sabut que n'hi havia 50, hi haguessin optat. Jo crec que vostès fan el seu decret d'admissió, el discutirem, però aquests arranjaments puntuals que han fet en aquest moment crec que han anat en contra de la igualtat d'accés a les escoles. És la meua opinió, l'opinió del PSM-Entesa Nacionalista.

Quant a la concertació de batxillerat, miri, jo crec que els recursos de l'administració pública han d'anar primer allà on són necessaris i, en segon lloc, allà on seria convenient. En aquest moment hi ha prou mancances dins l'ensenyament públic com per concertar batxillerat des del moment en què no falten places de batxillerat dins els centres públics. No és una qüestió de necessitat. Jo entenc que vostès al seu programa electoral ho poguessin dur i que és la seva voluntat política; ara, des del PSM consideram que els doblers que s'invertiran en concerts s'haurien d'invertir en la millora de la qualitat educativa en els centres públics, ja que no hi ha manca de places de batxillerat.

Quasi ja per acabar, només perquè per sentiment no es pensin que hi estic d'acord, he de fer esment que les lloances que ens ha fet de la LOCE no les compartim ni de bon tros. Vostè ha parlat de la LOCE i jo m'hi sent obligat. Consideram que és una llei discriminatòria, selectiva, marginadora de l'alumnat amb dificultats i pedagògicament regressiva i que la pagarem tots. És simplement perquè consti en acta.

Finalment, quant a la seva oferta, jo crec que generosa, de pacte per a l'educació, jo li vull dir que, com deu haver vist amb la meua exposició, hi ha dificultats clares per posar-nos d'acord. Ara bé, també crec que per l'educació val la pena parlar totes les vegades que sigui possible, totes les vegades que sigui necessari, i voldríem que hi hagués acord perquè açò voldria dir que tots caminam en la mateixa línia, sense partidismes i sense visions contraposades, i per damunt de les dificultats la nostra disposició a parlar quan sigui necessari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Li agraesc la seva intervenció, també, i naturalment ja li anunciï que efectivament en moltes coses no estarem d'acord i això és inevitable i, bé, jo també comprenc el seu posicionament, i encara que no el comparteixi naturalment el respect.

Vostè fa una sèrie d'asseveracions sobre la LOCE que no em pareixen justes, globalment, i aquesta és una discussió que ens duria molt enfora i que segurament no és l'objectiu d'aquesta reunió. Jo no tenc cap inconvenient en parlar de moltes coses de la LOCE i de moltes que s'han i que s'han escrit amb les quals jo no coincidesc, però crec que això pot ser motiu d'un debat, no ho sé, un poquet d'"*arte y ensayo*", es deia un temps, però no, per ventura, a nivell parlamentari d'una llei que nosaltres no discutim, sinó que és una llei orgànica que ens ve donada pel Parlament de la nació i que naturalment podem criticar o estar-hi a favor, però que de qualche manera ens marca unes línies que sorgeixen d'una legitimitat inqüestionable, que és una legitimitat parlamentària. Convé no perdre aquesta perspectiva, convé no perdre la perspectiva de la legitimitat, a la qual invocaré successivament totes les vegades que faci falta en aquest parlament i allà on sigui. El Parlament de la nació té legitimitat, la majoria que hi ha en el Parlament de la nació té legitimitat per aprovar les lleis que s'ajustin a la legalitat i, per tant, ho fa, i en aquest parlament d'una forma similar i correlativa també. Jo sé que hi ha gent que ha negat, fins i tot per escrit, a determinades editorials a determinades revistes de la part forana de Mallorca, això -molt pròxima al seu partit, per cert-, fins i tot la legitimitat de la majoria que hi ha en aquests moments en el Parlament balear, però bé, això sí que ens duria massa enfora i avui no hi ha motiu per a aquest debat.

Jo algunes de les coses que ha dit, bé, sí, jo no tenc inconvenient, a mi no em cauen els anells per dir que segurament s'ha fet un gran esforç inversor a l'anterior legislatura. Estic segur que és així. Jo no crec que la política globalment de l'anterior legislatura hagi estat encertada, però això també és una qüestió segurament més filosòfica que altra cosa. Segur que s'han fet inversions i és evident, com que inaugurarem ara un institut que s'ha construït aquests quatre anys. Això no ho negaré, i naturalment s'han gastat recursos públics en fer coses, això és inqüestionable i jo valor, i molt, l'esforç en el que val de l'anterior conseller que ho ha fet, segurament, tan bé com ha sabut, i segurament és mereixedor de determinats mèrits, no de tots, des del meu punt de vista. Però, clar, per descomptat ha estat insuficient en el sentit que en termes reals ens trobam amb una situació deficitària de recursos i que, per tant, hem d'atendre i que jo no crec, i això també seria un debat per ventura massa complex per a avui, que sigui atribuïble a un dèficit a les transferències. Jo insistesc en l'opinió d'alguns en el moment en què es varen produir les transferències, i crec que, en fi...

Vostè em parla llavors d'una sèrie de conjunts de projectes d'atenció a la diversitat i a la immigració. Jo crec que, globalment, hem de mantenir totes aquestes línies, jo no estic en disposició, com vostè que és un expert en la matèria, doncs en aquest d'assenyalar-li totes aquelles línies i el que s'ha fet a cada una d'aquestes, però, conceptualment, li dic que crec que s'han de mantenir aquest tipus de línies que contribueixen, naturalment, a una major integració.

I respecte de l'educació de zero a tres anys, sí que voldria clarificar el que he dit, perquè pot ser que no ho hagi explicat amb suficient claredat. He dit que es vol fer, planteig el tema, (...) de zero a tres anys fins i tot ha desenvolupat, mitjançant un decret, alguns aspectes de l'educació de zero a tres anys. Altra cosa és que hi hagi un vessant social, que és innegable, que és el que és; que, a més, ja anunciï que és generadora de demanda, és a dir que en el moment que se genera aquest recurs se genera demanda i que, per tant, qualsevol decisió respecte d'aquesta qüestió ha de ser molt elaborada. I he explicat i ho reiter ara, que existeix una comissió, a nivell de direccions generals, que elabora un document que serà conegut en el futur, que determinarà quina és la posició del Govern balear en el seu conjunt, no el que pensa el conseller d'Educació o el que pensa la consellera de Presidència, sinó què pensa el conjunt del Govern balear i quina és la línia d'actuació, i naturalment en el seu moment serà conegut.

Jo, successivament, aniré compareixent en aquest Parlament per anar explicant els projectes que s'hagin de dur a terme i els decrets que hagin de sortir. I des d'ara prenc el compromís de venir a aquesta comissió a explicar avantmatx els decrets que hagin de sortir. I naturalment, no voldria que es pugui dir específicament: ens ho duran fet des de Madrid i nosaltres obligarem; però jo no li vull negar, que seria una ximpleria negar-ho, que hi ha una connexió ideològica i política amb la posició del ministeri, jo això no li negaré perquè seria absurd negar-ho i, a més, no tenc perquè fer-ho. Per tant, en determinats aspectes que vostè ha tocat sí que hi haurà determinades línies de connexió; que, avui, insistesc, encara

que vostè demana concreció, està naturalment en el seu dret, jo crec que avui estam a un debat més global i totes aquestes qüestions vendran a aquest Parlament.

Respecte de les extensions universitària, pot ser que s'hagi de fer qualche reforma, en concret a Eivissa s'apunta la necessitat d'una aula. En el cas de Menorca, he estat a Alaior fa relativament poc parlant d'aquesta qüestió, i hi ha unes mancances, hi ha unes demandes també. Bé, hem de veure tot això si ho encaixam dins les nostres possibilitats pressupostàries; jo crec que són extensions que funcionen bé, que obeeixen i atenen una demanda que és certa i que existeix i que és dinàmica i que, per tant, això s'ha de potenciar. I en aquest sentit, en fi, jo no desvetll res, sí, vaig tenir una reunió amb el batlle d'Alaior, on insistia en aquest particular, en la necessitat de generar un saló d'actes i qualche aula més, i és una qüestió que en aquests moments està sotmesa a una avaluació per part nostra, també per part de la Universitat, que, naturalment, clar una cosa és que nosaltres financem o participem a la financiació, però al final aquestes decisions doncs no corresponen exclusivament o principalment ni tan sols a la conselleria, sinó que això té un component, i també l'ajuntament, a més, és a dir, té un component tripartit per dir-ho de qualche manera que s'hauria d'encaixar.

Respecte del tema de menjadors, que és un tema sempre pantanós en aquest Parlament, el que li puc dir és una nota molt simpàtica que me passen, que diu que de moment ja no hi ha pressupost, perquè..., -com és això?-, el juny es varen acabar els doblers per pagar els pressuposts de menjadors. No és això el que diu, ho diu d'una altra manera, però, no és això el que diu la nota? Clar, hi ha un problema també del que és el conjunt de la despesa de la conselleria, i a més no serà aquest el meu ànim; però jo no venc aquí a parlar de com estan les coses ni a plorar davant aquest Parlament, ja plor allà on he de plorar i el conseller d'Hisenda ja sap de les meves preocupacions, que és qui realment m'ha d'ajudar. Jo els podria contar coses, alguna d'elles insòlita, quant a l'estructura financera de la conselleria, però no hi perdrem ni trenta segons, perquè és un debat que tampoc no val la pena, i si la meva convidada era en el futur, al pacte, a la col·laboració, parlem del futur, del pacte i de la col·laboració.

Home, política lingüística, sí, segurament serà un punt de fricció, efectivament i segurament no compartim els plantejaments molt respectables que tenen vostès amb els que puguem tenir nosaltres. Jo crec que evidentment el seu diagnòstic pot ser més o menys encertat, existeix una pressió social de determinats idiomes i a través de mitjans, com la mateixa televisió, ara dinant, ara mateix, el Ministre d'Andorra m'explicava que curiosament a Andorra la presència, ja no del francès, sinó del castellà, és predominant per un fet purament de captació de senyal televisiu, i bé, aquestes dinàmiques existeixen dins les societats i són les que són. I evidentment ha d'existir un compromís i el compromís que es coneguïn les llengües i que es coneguïn les dues llengües. I jo tenc aquesta pretensió, és a dir, jo no sé molt bé si estam molt a prop o molt enfora, però jo tenc aquesta pretensió; però me cregui que jo he dit qualche cosa que segur que ha estat polèmica i que no ha agradat, però també quan un diu qualche cosa així, un poquet

punxant, també ho fa per pretendre cridar l'atenció sobre determinades situacions.

Jo he dit i tornaré dir les vegades que faci falta que el tema de la llengua és molt important, però també el tema de la convivència i la tolerància és molt important. I jo no estic segur que en matèria de llengua el clima de tolerància i de respecte cap a les persones hagi estat el desitjable, li dic sincerament i, a més, tampoc no m'agradaria entrar a un debat d'exemples, perquè jo li posaria exemples tremends i vostè també me'n posaria a mi segurament. És a dir que no vull tenir més raó que vostè, però vull que siguin capaços d'entendre que en el tema de la llengua haurem de fer esforços de convivència, des de la perspectiva que efectivament tots els escolars han d'aprendre les dues llengües correctament, i que, evidentment, després hi pot haver una pressió d'un idioma determinat a uns àmbits i una pressió d'un altre idioma a uns altres àmbits. Això és així, i entrariem aquí dins una disquisició que ens duria molt enfora, però que jo estic segur que bé, que segurament ens generarà alguns problemes.

Jo no crec, discrep de vostè amb que nosaltres haguem fet un favor particular, escolti, l'administració no fa favors particulars, no té l'objectiu de fer favors particulars, sinó que atén demandes reals que la gent planteja. En el cas, m'imagín que vostè es refereix principalment a Menorca, de l'ampliació de la concertació d'una sèrie d'alumnes que havien manifestat la pretensió, i hem aconseguit i possibilitat que això fos així. I a mi això no me pareix que sigui fer un favor, en el sentit pervers que significa dir: han fet un favor a aquesta persona o a aquesta altra persona, sinó que el que hem fet ha estat atendre una demanda legítima al nostre mode de veure, que era possible solucionar en aquell moment. I això, naturalment, vostè ho ha qualificat, me pareix, d'*apaño*, i bé, doncs, per ventura és un *apaño*, encara que és una paraula que sona despectiva; però segur que les persones que han pogut tenir atès aquest dret individual que reclamaven no ho consideren un *apaño*, ho consideren un exercici d'un dret que se'ls reconeix i que el Govern autonòmic ha possibilitat. Clar, llavors les coses les podem explicar de la manera que vulguem i jo crec que aquest debat el tendrem sempre, perquè vostè les explicarà d'una manera i jo les explicaré, segurament, de la contrària, i bé, esper que sigui dins un clima d'amabilitat, que jo li agraeisc, a més, que hagi mantengut fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, jo sé que vostè no té limitació de temps, però sobretot perquè hi ha una comissió després, a les sis i mitja, li demanaria, és a dir, si pot ser, sense que això faci que no contesti cap de les preguntes dels diputats, si pogués concretar una miqueta més. És a dir, és qüestió que no ens trepitgem les comissions. Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, perquè m'estava enrotllant, efectivament, i ha fet molt bé d'aturar-me, perquè el meu ànim era simplement contestar més o menys globalment i entràvem

ja dins una dinàmica massa puntual i agraesc l'observació del Sr. President i la faig meva i call.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Emprarà el seu torn, no és ver? Té la paraula el diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

En vista de la pressa del temps i des de la tolerància i la convivència que m'ha demanat, sé que discreparem moltíssim en alguns temes, però sincerament li desig sort en la seva gestió a millorar la qualitat de l'educació, que és el que pretenem tots.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari ..., ha de contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Jo li agraesc les seves paraules d'ànim i el seu to de tota la intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, intervé la Sra. Diputada Aina Calvo, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, President. Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, en primer lloc agrair, com han fet tots els portaveus que m'han precedit anteriorment, la presència del conseller i del seu equip de govern, i començaré assenyalant que jo sí que me reiter en la continuïtat i me sap greu recordar-li que ha estat una paraula que sí que ha fet servir, tan de bo que queda gravada la sessió, la continuïtat en algun dels aspectes que s'han exposat a les intervencions anteriors, i per tant procuraré també ser breu, malgrat tenc els deu minuts, i sobretot no ser massa reiterativa.

Juntament amb això, vull fer una allusió personal, i m'agradaria que quedàs constància i per això ho faig, d'aquesta meva primera intervenció; jo som una persona que conec personalment el Sr. Conseller, i ho volia fer constar, i això em fa pensar i no en tenc cap dubte, que vostè farà tots els esforços que estiguin a les seves mans per treure endavant totes les actuacions de govern. Per tant, quan un, i ell ho ha comentat molt bé, vostè ho ha dit en diverses ocasions, quan un debat i expressa la seva discrepància ho fa des d'una perspectiva ideològica i no tant des d'una perspectiva personal, i per això també li vull agrair el to i el tarannà de la seva intervenció, i sobretot perquè la meva curta experiència com a parlamentària no m'ha deixat precisament un bon gust de boca, estic una mica sobtada i sobretot en ocasions, i ara no ho exemplificaré perquè ara no és el cas, en la manca de respecte al debat democràtic,

per tant agraesc moltíssim el fet que vostè també respongui un per un, independentment d'això, de què en aquests moments estiguem a una fase inicial i només exposi això, només ho volia comentar.

Per tant, estic convençuda, a més, Sr. Fiol, que durant aquests quatre anys, perquè tampoc no ho comentarem tot, tendrem punts d'encontre, i vagi per endavant la nostra acceptació a discutir i a comentar i a posar damunt la taula tot el que sigui necessari per treure endavant, si és possible i trobar un punt de coincidència, un pacte per l'educació i estam oberts a això. Estic convençuda, deia, que trobarem punts d'encontre i també estic convençuda que trobarem discrepàncies, ho sabem.

Crec que vostè es troba en una situació complicada i ho volia comentar, ho sap, complicadíssima, ho sabem tots, perquè la realitat educativa és molt complexa i és una realitat que té molta ressonància, és ver, i sobretot perquè el que succeeix a una aula és, en gran part, el reflex del que ens passa a tots i no ho podem deslligar. De la mateixa manera que quan un vol incidir sobre el que ens passa a tots sobre quines són les dificultats de la nostra societat, de vegades o sovint, tendim a intentar fer-ho des de les aules, siguin d'infantil, siguin de formació professional, siguin de formació universitària. Per tant, és una situació complicada que no només s'ha de remetre a una bona gestió, que estic convençuda que vostè se'n preocuparà i molt, sinó que també depèn molt del model social cap on anam i de la societat que volem construir, en això estic convençuda que coincidim amb la finalitat. Per això tenim discrepàncies, perquè probablement no defensam el mateix.

Crec que, a més a més d'aquesta realitat complicada, vostè té les limitacions, en tenim tots, les limitacions d'una llei com la LOCE, que ja està aprovada i que per suposat, estic totalment d'acord, ara no hem de discutir, el que hem d'intentar és aplicar-la amb serietat; però que també ens planteja i jo crec que també a vostè, especialment, li planteja una sèrie de qüestions que, com a mínim, podran arribar a ser, al meu parer i al parer del nostre grup parlamentari, contradictòries, m'estic referint, per exemple, a la perspectiva dels localismes front dels nous decrets d'ensenyances comunes i del marge que ens deixam d'adaptació al nostre currículum propi. Simplement ho deix damunt la taula, perquè crec que això serà també motiu de debat i tenc la impressió que així com està legislada no ens permetrà massa mobilitat en aquest sentit.

Després tenim el tema de la lliure elecció de llengua o del bilingüisme total. Vostè s'ha explicat molt clarament en aquest sentit. Per a nosaltres, la gran preocupació en aquest tema és el fet que la llengua es transformi en un motiu de batalla política i de polemització, i això no respon exclusivament, ni molt manco, a la seva conselleria, però sí que respon a determinades declaracions, fets o intencions de govern que a nosaltres ens resulten, com a mínim, preocupants. Creim que l'extremat posicionament ens passarà factura a tots i creim que l'ús de la batalla política de la llengua no ens beneficiarà gaire per trobar un punt de consens en aquesta línia.

Dit això, pas a la tercera limitació, en la meua opinió i en l'opinió del grup parlamentari, sobre aquesta situació complexa que vostè té i és un altre dels seus compromisos electorals. Vostè ho ha dit molt bé, forma part del seu ideari, ho ha remarcat avui mateix, i és la lliure elecció de centre. Crec que podríem tenir un debat llarg i profund sobre aquest tema, no serà ocasió de tenir-lo ara, però sí que m'agradaria deixar damunt la taula també la nostra preocupació i, sobretot, els nostres seriosos dubtes que l'estricta compliment d'aquest dret de lliure elecció es dugui a terme. Si vostè ho aconsegueix, no es preocupi perquè el felicitem, no tenim cap inconvenient que això arribi a ser una realitat; però el problema que tenim amb aquest plantejament és que, efectivament, afecta una major concertació, si és el cas, perquè hi ha demanda; afecta, per suposatíssim, una millora dels centres amb més rebuig; una tendència d'igualar els centres sostinguts amb fons públics. Però afecta un altre aspecte, per a nosaltres fonamental, i que jo he trobat o no he trobat, és una absència en el seu discurs, i és la igualtat en la capacitat d'elecció de les persones d'aquesta comunitat autònoma, una capacitat d'elecció que no passa només per l'oferta, sinó també per l'oportunitat que tenen totes i cadascuna d'elles de triar. I això és el que ens duria a un debat absolutament complex, per tant només posar damunt la taula els nostres seriosos dubtes que això s'arribi a complir i manifestar el nostre posicionament d'una certa vigilància amb referència a aquest tema.

Dit això, posant damunt la taula, insistesc, els fets que donen més significació a aquesta situació complexa, des del meu punt de vista, crec que vostè té una sèrie de reptes o tots tenim una sèrie de reptes en matèria educativa. Quan vostè ha parlat del seu punt segon, és a dir, ideari, línies polítiques prioritàries, he pensat: és aquí on trobarem el que jo he anomenat reptes a la meua intervenció. I efectivament hi ha hagut punts d'encontre, estam totalment d'acord i ens alegrem que hi hagi continuïtat en tot el que faci referència a noves tecnologies i a la dotació de centres i a què no estiguem a cua d'Europa en aquesta matèria. Efectivament, estam d'acord que un pla tecnològic pot ser, podria ser, l'hem de discutir, una de les línies prioritàries, però ens ha mancat una atenció específica, vostè després ho ha comentat, però jo crec que valia la pena, no sé si com a línia prioritària, una atenció específica als nouvinguts a les aules. Vostè comentava: és una de les majors problemàtiques, és el que ens du a incrementar la ràtio, és un dels reptes per a nosaltres de futur, i m'hagués agradat que hagués fet una menció específica quan parlava d'ideari, no ha estat així, ho ha comentat després. Però també crec que serà un dels punts sobre el qual discutirem molt i llarg.

L'atenció a la diversitat, ho hem comentat abans; els programes d'educació compensatòria. Recordem que la LOCE marca molt aviat una sèrie d'itineraris que podrien arribar a generar una certa segregació, i això necessitarà de la intervenció per part de la Conselleria de la posada en marxa d'altres actuacions.

Creim, a més, que existeix un repte importantíssim el qual, dins l'ideari, també l'hem trobat a mancar, és una altra absència, i crec que fa referència a l'educació superior i té a veure amb la convergència europea. Ens trobam a un moment delicat pel que

fa a la formació superior; ens trobam a un moment de reunificació per un marc de mobilitat de l'alumnat i també del professorat en matèria d'educació superior, i m'hagués agradat, segurament també tendrem ocasió de comentar-ho, és un punt clau.

I finalment també teníem marcat nosaltres com a repte, el tema de l'índex de fracàs escolar i la lluita contra l'abandonament. Nosaltres pensam que, també ens hagués agradat la concreció, sabem que és impossible en aquesta primera compareixença, però pensam que també val la pena que a aquest plantejament hi afegim la perspectiva social, la qual vostè ha afegit abans a una de les seves intervencions, i no oblidem que la política de lluita contra l'abandonament està directament vinculada a la política d'ocupació, no exclusivament, però molt vinculada. I ens agradaria que també en parlàssim quan arribi el moment.

Creim que, a més a més, l'educació infantil, també s'ha comentat amb anterioritat, és un repte importantíssim, la LOCE ho regula, permet el concert, es produeixen molts canvis en aquesta línia. I per a nosaltres, sincerament, ha estat una sorpresa que un tema d'aquesta magnitud educativa, es comentava anteriorment, quedi en mans d'una Conselleria de Presidència, independentment de la secretaria general; bé, vostè no ho ha dit, jo he demanat sollicitud de l'expedient a la Conselleria de Presidència perquè no sabia on l'havia de demanar, sinó en aquesta que és la que ha sortit fent les declaracions. I ens pensam que tenir això en mans d'una conselleria que no fos la Conselleria d'Educació era, potser, un símptoma de pèrdua de valor educatiu, potser, en matèria d'escoles infantils. Sabem que la secretaria, o la comissió, perdonau, tècnica, està conformada per la Conselleria d'Educació, també Presidència i, per suposat, Sanitat, però també ens agradaria que dins aquest plantejament educatiu es fes referència, i així ho hem demanat, a la perspectiva aquesta social de la conciliació de la vida familiar i vida laboral, i per això hem fet una pregunta a un altre moment sobre l'absència de la Conselleria de Treball.

Dit això, jo crec que encara la nostra comunitat autònoma manté un altre repte i és el repte del fet insular. Encara tenim moltes mancances per garantir una igualtat d'oportunitats formatives, sobretot pel que fa a educació superior, respecte dels alumnes de Menorca, Eivissa i Formentera, i creim que això encara s'ha de mantenir com a un repte. I en aquesta línia, tot el que siguin ajudes o reforçament de les extensions creim que serà o hauria de ser una de les prioritats.

Nosaltres havíem marcat també una sèrie d'urgències, vostè ha fet referència a algunes. Una d'elles era la urgència de poder tenir una ordre pròpia quant als criteris d'avaluació i de promoció, s'ha comentat abans. Creim que és urgent també iniciar el procés d'elaboració dels currículums propis, ens agradaria saber per a quan tenen vostès la previsió. També és urgent, creim, posar en marxa o que es manifestin sobre què pensen fer amb aquest decret de superdotats, aprovat aquest estiu per la LOCE i que ha estat una de les grans banderes en el nom de la qualitat, i que nosaltres també defensam, per què no? Què pensen fer respecte d'aquest decret? I una urgència

que per a nosaltres és primordial i que fa referència a la situació d'Eivissa, vostè hi ha fet referència amb el tema d'infraestructures. També és una urgència el tema de l'estabilitat del professorat, i ens ha semblat una mica provocador el comentari sobre la rapidesa com els ajuntaments han recollit la seva proposta quant a les infraestructures, perquè també sabem, i ho sabem així, que dins la línia, potser de la no continuïtat, hi va haver també molts d'esforços i tanta rapidesa, però això ho deixam al terreny de la ironia.

M'agradaria fer una pregunta concreta, una, i amb això acabaré, crec que he estat rigorosa: el tema de les infraestructures, el tema de la dotació pressupostària, el que m'agradaria saber és d'on sortiran els fons per a aquestes infraestructures? I m'agradaria saber-ho de la mateixa manera que hi ha hagut un plantejament molt clar i molt directe respecte del tema de les infraestructures de carreteres, sí que ens agradaria saber quin és el pla de finançaments; és a dir, d'on sortiran tots els doblers respecte d'aquestes infraestructures?

I insistir, una vegada més, a què per a nosaltres la convidada a un pacte en matèria educativa és una convidada acceptadíssima, ens seurem a negociar, tot allò que creguem que puguem aportar serà objecte d'aportació, però també manifestarem i defensarem aquelles qüestions que per a nosaltres són prioritàries.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el conseller, per contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, President. Procuraré ser breu perquè, efectivament, l'hora ja és molt tard. Però no puc passar per alt, primer les proves de simpatia cap a una diputada amb la qual tenim una bona relació d'amistat des de temps enrera, i a la qual desig també una carrera a l'oposició llarga i brillant.

(Rialles i remor de veus)

També agraesc les seves paraules d'acceptar parlar d'un pacte per a l'educació, que puguem parlar ja és molt i jo crec que dona també la mesura del nivell que hi haurà en aquest Parlament, i que hi ha en aquest Parlament, de capacitat de parlar i de capacitat de negociació, que jo celebr molt especialment.

Vostè ha dit que estam en una situació complicadíssima. Si jo li contàs, si jo li contàs! Però, bé, quan un accepta ser a un lloc de responsabilitat també accepta que hi ha moltes dificultats de tot tipus; no vull, com deia abans, plorar, podria plorar: hi ha una situació pressupostària complicada, dificultats operatives, els nouvinguts. Però tot això són un conjunt de problemes d'una cosa amb la qual estic completament d'acord amb vostè, que reflecteix el pols de la societat com poques

coses i que reflecteix l'estat de coses com poques coses, el món educatiu, i això és cert.

M'insisteix també a un tema recurrent, que ja ha plantejat el Sr. Riudavets, que és el tema del desenvolupament de la LOCE, del desenvolupament normatiu; bé, sé que això ho tenim damunt la taula, però vull dir també que el nostre principal repte era començar el curs escolar. Creim que, això també és opinable, però creim que hem obert en condicions doncs més o menys raonables; creim que el començament del curs de primària i secundària ha estat acceptable; creim que el nombre d'adjudicació de professors ha estat el que corresponia; creim que, globalment, l'esforç ha valgut la pena perquè creim que hem arrencat, amb dificultats i amb coses que hem de millorar, certament, però jo estic notablement satisfet del conjunt del començament, tot i amb coses puntuals que no puguin anar bé. I per tant aquest era el nostre principal esforç. Aleshores, a partir d'aquí hi ha deutes, normatives, evidents, que provenen de la LOCE i d'altres coses que s'han de posar damunt la taula; i que, sincerament, amb els setanta dies que duim a la conselleria, o vuitanta, o els que siguin, són pocs encara per poder posar damunt la taula producció normativa, que jo, a més la directora general sap molt clar que la instrucció és d'anar produint ràpidament esborranys i normativa per poder desongestionar tota la demanda que tenim damunt la taula.

Li vull fer una puntualització: jo no crec que tenguí ni personalment ni políticament un posicionament extremat respecte de la llengua. Crec que tenc un posicionament que estic segur que moltíssims de ciutadans comparteixen, moltíssims, i que moltíssims de ciutadans que voten el Partit Socialista comparteixen, i que gent molt rellevant del Partit Socialista comparteix, segons hem llegit a declaracions molt recents, per exemple de la batlessa de Calvià, per posar un exemple, i d'algun altre. És a dir, per tant, crec que amb aquests plantejaments segur que per ventura trobam un punt de coincidència i d'aproximació, segur, perquè llegesc coses als mitjans de comunicació reveladores respecte d'aquesta qüestió, i no hi vull entrar perquè certament seria generar un debat que no és el d'avui, efectivament. Me parla, per tant, vostè de posicions extremades; jo crec que no és el nostre cas.

La lliure elecció de centres té una sèrie de condicions, que ja es veuran quines són en el moment que traguem el decret, i vostè a tot això li diu un problema, al final, d'igualtat i d'igualtat d'oportunitats i d'una societat més justa, a la qual jo també aspir globalment. De totes maneres, no s'ha d'oblidar aquella frase d'Abraham Lincoln que deia que "*Todos los hombres son iguales pero sólo en el momento en que nacen*"; la societat té mecanismes que fa que la igualtat sigui una cosa complexa de materialitzar.

Tot el tema de l'educació superior, efectivament estam a un moment molt especial i de molta reconsideració de tot. I nosaltres intentam ser dins aquest esquema i veurem de tot això com en sortim.

L'índex del fracàs escolar. A mi me preocupa tant com a vostè i hem de posar en marxa polítiques de combatre el fracàs escolar. Clarament, perquè aquest és el repte, per ventura ni de

vostè ni meu en aquests moments, però globalment és el repte de la societat de les Illes Balears, és a dir, si continuam amb aquests índexs, amb aquesta línia, al final haurem constituït una societat de gent que no té llibertat, que no té criteri, que no té formació i que naturalment serà dominada per gent amb més formació, amb més criteri, amb més coneixements, que dirigirà aquesta societat. I això és una qüestió de llarga projecció, que això sí que ens duria enfora, però que jo aquesta sensibilitat la compartesc amb vostè completament, com sap d'altres conversacions que hem tengut.

I respecte de l'educació infantil, només he dit que existeix un grup de treball que elabora un document. I li dic, abans no li he esmentat i vostè ho demana, li dic que la Direcció General de Treball està també dins aquesta comissió que fa feina per a aquest tema.

I respecte dels ajuntaments d'Eivissa, fa una sèrie de consideracions iròniques, que li he de respondre amb la ironia que l'únic ajuntament de tota l'illa d'Eivissa que encara no s'ha pronunciat és l'Ajuntament d'Eivissa.

I respecte d'on sortiran els doblers que finançaran la construcció d'infraestructures; naturalment s'hauran de generar mecanismes financers segurament d'endeutament i coses similars, perquè contra pressupost corrent això és impossible, com vostè sap molt bé, de finançar. Doncs s'hauran d'establir mecanismes, que ja veurem com es plantegen, controlats, intervinguts, etcètera, però mecanismes d'endeutament. Però jo crec que amb això supòs que hi haurà un cert consens, perquè la demanda és avui, no és d'aquí a deu anys; és a dir, és avui que necessitam construir infraestructures, per tant, si hem d'endeutar aquesta societat o alguns ajuntaments envoltant aquesta societat haurem de trobar els mecanismes de poder-ho fer, acomplint els objectius pressupostaris que s'exigeixen al conjunt de la comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, en torn de rèplica, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, President, molt breument. Respecte del tema de les posicions extremades és vostè qui ha extremat les meves paraules, perquè jo, quan ho he dit, ho he dit dins un context de frase, la qual cosa tampoc no reclamava cap tipus d'allusió a la radicalitat ni cap crida a la radicalitat, com vostè molt bé ha intentat fer-me recordar. El que li deia, insistesc, és que semblar la polèmica social, no en boca seva, però sí en boca d'altres membres del seu govern, de vegades condueix a posicions extremades que són contraproduents per a tothom, per a vostè i per a mi, era l'únic plantejament.

Segona. Si la Conselleria de Treball, m'alegra que m'ho informi, forma part de la comissió tècnica que estudia ara guarderies, estic contenta de rebre aquesta informació perquè

nosaltres l'hem sol·licitada, perquè l'expedient, a la resposta que se'ns havia donat, no hi constava i per això ho havíem demanat. Per tant, hi ha qualque malentès amb la informació.

I ja per acabar, és ver les paraules d'Abraham Lincoln, tots només som iguals en el moment de néixer, el que passa és que vostè té la responsabilitat de govern i de fer que en el moment, no sé si de morir, però sí d'arribar a la vida d'adult, tots siguem el més iguals possibles o no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Si el conseller vol dir, vol tancar el torn.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Globalment, agrair també la intervenció i el to general de la diputada. En moltes coses no coincidirem, però estic segur que en altres sí, que ens aproximaran.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Popular, intervé el diputat Sr. Simó Gornés, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Seré breu. Primer de tot vull agrair la compareixença del conseller i dels seus alts càrrecs a aquesta comissió, com no pot ser d'altra forma, i sobretot encoratjar-los a fer una bona feina en benefici de les Illes Balears. El Grup Popular considera aquesta conselleria com a una conselleria estratègica per al futur de les illes i la tasca que tenen per endavant és realment engrescadora per al nostre grup.

Com que vull ser breu, obviaré i saltaré una gran part de la meva intervenció, perquè la pròxima comissió, de la qual alguns d'aquests diputats també en som membres, pugui tenir lloc amb un cert compliment de l'horari. I el que sí vull és que, no me resistesc a passar, encara que sigui amb una pinzellada, sobre alguns temes que, pel que he sentit, coincidim bastant el nostre grup, no només amb l'exposició que ha fet el conseller, sinó també amb les exposicions i els plantejaments que han fet alguns grups. Evidentment, els instruments i les formes de solucionar els innombrables problemes que pugui tenir la gestió d'aquesta conselleria seran els que ens diferenciïn respecte d'altres i anteriors equips de govern. I aquí sí que vull fer un incís, respecte del to que ha emprat el conseller, el to i el fons, és molt temptador fer un balanç de quatre anys passats, perquè la cosa dóna molt per a si, sobretot per a aquells que han estat a l'oposició durant quatre anys i hem vist algunes de les qüestions que el conseller ha mig insinuat, en alguns aspectes en pla quasi de broma; i dir que és important aquest to perquè és cert, començam de zero en molts aspectes, i és bo

tenir-ho present, però és bo tenir la vista fixada en el futur d'aquests quatre anys que tenim per endavant.

Respecte dels temes que no me resistesc a fer una petita menció. Coincidesc amb un tema importantíssim per al nostre grup, que ja ve recollit, de qualque forma en el programa electoral, un extens programa electoral, un extens decàleg d'idees específic d'educació i, evidentment, les coincidències entre l'exposició del conseller i els plantejaments de partida del nostre grup són més que evidents perquè són els mateixos, però sí que ens interessa especialment frenar de qualque forma el fracàs escolar, tan repetit i reiterat en aquesta compareixença. Ens preocupa i l'encoratjam a insistir en els programes d'integració dels emigrants a les nostres illes. I evidentment també a continuar amb totes aquestes millores d'infraestructures que estan pendents d'executar i a planificar-ne de noves, i si fa falta modificar puntualment el mapa escolar, doncs que es faci en funció d'aquestes prioritats que pugui detectar la Conselleria d'Educació.

Respecte de cultura, evidentment hi ha algunes limitacions, ja les ha plantejat el conseller, però tenim instruments importants, interessants, a potenciar, com puguin ser, per exemple, l'Institut Ramon Llull i l'Institut d'Estudis Baleàrics, que permeten de qualque forma una promoció exterior de la nostra cultura fora de les illes, que nosaltres entenem com a molt interessant. I en aquest sentit, volíem saber quin és el plantejament que s'ha fet la conselleria.

Iniciatives legislatives, el conseller també ha fet una petita pinzellada. Pendent tenim la llei d'arxius i la llei de biblioteques. El conseller sap perfectament, com jo, que l'anterior govern va entrar a aquesta casa un projecte de llei de biblioteques, al qual el Grup Popular hi va presentar una esmena a la totalitat perquè estàvem fonamentalment en desacord sobretot amb com s'havien realitzat els contactes amb els interlocutors professionals i socials afectats per aquesta matèria i evidentment crec que val la pena fer un replantejament sobre aquest projecte de llei.

Quant a política lingüística, evidentment coincidim totalment amb el plantejament del conseller i del director general, perquè sí que entenem que s'ha de donar aquest impuls i sí que entenem que s'ha de recuperar aquest patrimoni immens i original de les nostres illes; sí que entenem nosaltres com a patrimoni aquestes modalitats que a cada una de les illes tenim i que el nostre grup, independentment dels perills que puguin envoltar la nostra llengua per altres factors externs, sí que entenem que hi ha realment perill de desaparició de moltes de les particularitats i dels modismes que empram a cada una de les illes. Sabem que és difícil que el material escolar imprès, l'editorial recullit de qualque forma aquestes modalitats particulars de cadascuna de les illes, i de qualque forma això suposa un repte per a vostè, conseller, per tal d'aconseguir aquest objectiu.

Ha parlat també d'una altra cosa que ens sembla realment interessant: el pacte per l'educació. Realment esperam que tengui efectivitat i no me resistesc a fer una petita referència a

l'anterior mandat, on aquest pacte també es va plantejar i hem de dir que va ser poc efectiu en aquest sentit.

En definitiva, Sr. Conseller, l'únic que volem dir-li és que tengui coratge i que treballi de valent, vostè i el seu equip, perquè l'èxit d'aquesta conselleria implica un èxit per al conjunt de les Illes Balears en un segment, torn a insistir, estratègic, importantíssim per al futur dels nostres ciutadans. Volem dir-li que compta, com no pot ser d'altra forma, amb el suport del Grup Parlamentari Popular per tirar endavant amb les iniciatives que la seva conselleria pugui presentar en aquesta cambra i en el Parlament. I, en definitiva, desitjar-li molta sort, perquè realment la feina que tenen per endavant és intensa, però també, segurament, molt satisfactòria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Agraesc, Sr. Gornés, molt de cor la seva intervenció i la seva cooperació i, naturalment, agraesc al conjunt del Grup Popular la seva confiança; i naturalment s'han de dir aquestes coses perquè són sentides i a més són ver, el Grup Popular estic segur que dóna suport a la nostra política, reflex d'uns plantejaments polítics amb els quals vàrem concórrer a les passades eleccions.

Ha enumerat una sèrie de coses que jo no reiteraré perquè és avançada ja l'hora i que faig meves, perquè coincidim plenament.

M'ha demanat dues coses, que li contest ràpidament, l'Institut Ramon Llull. La projecció de la cultura catalana i també de la cultura de les Illes Balears a l'exterior és una realitat que hem de potenciar i l'Institut d'Estudis Baleàrics també hem d'intentar deixondir-lo i que deixi de ser un element que està un poc aturat, ja veurem de quina manera.

Iniciatives legislatives, n'hi ha dues de pendents molt importants, les ha citat, naturalment la llei de biblioteques i la llei d'arxius, una d'elles ja havia entrat al Parlament i haurà de ser sotmesa a revisió i ja s'hi està fent feina. I no puc sinó dir que coincidesc plenament amb la percepció de la desaparició dels modismes, a Mallorca, molt concretament, i també estic segur que a Menorca i a Eivissa, i la necessitat de defensar això, com una part del nostre patrimoni cultural més rellevant i més important, i el compromís d'aquest govern amb el fet de defensar aquest patrimoni i potenciar-lo que contraïem avui aquí.

I també li agraesc la menció al pacte per l'educació, que han de saber els diputats que és un pacte sincer, que neix de la necessitat de trobar punts d'encontre més que punts de desavenença.

I en definitiva, acab la intervenció, no només agraint al Sr. Gornés i felicitant-lo, a més, pel seu nomenament com a portaveu del Grup Popular en aquesta comissió, sinó també agraint a tots vostès l'atenció que m'han prestat durant aquest temps que hem pogut compartir amb tots vostès. I quedam, com és natural, tot l'equip a la disposició per a qualsevol cosa que necessitin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. No emprarà el seu torn, Sr. Gornés?

Idò, una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del Sr. Conseller i de tot el seu equip. I també, com a president d'aquesta comissió, donar les gràcies també al conseller per la seva brevetat i dir que me disculpi, no és que no hi tengués interès, però crec que per fer una miqueta més compatible amb l'altra comissió, doncs és d'agrair.

Moltes gràcies, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS